

letnik XXII - št. 2, februar 2015

Glasilo občine Trzin

odsev

A young girl with brown hair is the central figure, wearing a vibrant red hooded costume and a matching red mask with white decorative patterns. She is holding a large, rustic wooden key with both hands. The background is a blurred outdoor setting, suggesting a festival or public event.

Županov ta prvi

Nova pomembna knjiga o Trzinu

Smučarji za pokal Trzina

Pust: klicali so lepo vreme

*Ali želite povečati Vašo prepoznavnost
in okrepiti lasten posel?*

Vabimo vas na kavo v novi **show room**,
kjer si lahko **ogledate edinstvene rešitve!**

30 let **grafex** agencija | tiskarna
prijazni s časom
041 617 927
www.grafex.si

TRM FILTER®
Svet filtracije.

Celovite rešitve na področju filtriranja in industrijskega odsesovanja!

www.svet-filtracije.com

Izdelki podjetja TRM Filter predstavljajo vrhunske dosežke na področju industrijskega odsesovanja in filtracije.

Poleg lastnih blagovnih znamk je podjetje TRM Filter zastopnik tudi svetovno uveljavljenih blagovnih znamk s področja filtracije:

TRM Filter d.o.o., Litijska cesta 233, SI-1261 Ljubljana - Dobrunje, 01 527 22 10

Švejk bi rekel: »Samo brez panike!«

Preživeli smo rdeči alarm, pa oranžnega, valentinovo, pusta, Prevčev kratko veljavni svetovni rekord in tri medalje Tine Maze, dobili nov občinski proračun, tiskano Kraglovo Kroniko Trzina in še marsikaj. Pester in živahen mesec je za nami, kaže pa, da nam ne bo dolgčas niti v prihodnjih mesecih. Pomladanske rožice že veselo odganjajo, vsak čas se bodo ženili ptički. Pravijo, da se bo še bolj prebudilo gospodarstvo, zagotovo pa se bo tudi naša birokracija še bolj veselo razbohotila in bomo dobili še več zanimivih papirnih ovir in neživiljenjskih rešitev. Še bolj pridno si bomo morali podajati kljuge takih in drugačnih uradov, kjer si bodo dobro plačani uradniki izmišljevali nova in nova merila za pridobivanje takih in drugačnih dovoljenj, ustvarjali bodo vse več stranpoti, ki nas bodo skozi pisarniške labirinte oddaljale od ciljev, ki smo si jih zastavili. Za vse njihove dopise in poročila bomo lahko posekali še kakšen gozd, da bo dovolj papirja, plačevati bo treba še več butastih domislic. Neživljenjsko zmedo pa bodo verjetno še bolj veselo izkoriščali tudi najrazličnejši tajkuni in njihovi učenci, ki si pod mizami dovoljujejo izigravanje naivne zakonodaje in pridno kradejo našo lepšo prihodnost in zadolžujejo naše otroke. Saj se jim ne more nič hudega zgoditi! Če jih kriminalisti, ko imajo ravno slab dan, slučajno vzamejo pod drobnogled, in če

najetim, dobro plačanim odvetnikom, ki poznajo vso luknjičavost zakonodaje in vse zavlačevalske trike izmuzljivosti, slučajno ne uspe zaustaviti sodnikov, so pri roki še vedno zdravniki, ki jih lahko na hitro, mimo vseh vrst, pošljejo stran od prenatrpanih zaporov, kjer se dolgočasijo amaterski mali kriminalčki.

Čeprav se bo na videz veliko dogajalo, bomo ob podrobnejšem razmisleku verjetno žal še naprej lahko pisali »Pri nas nič novega.« Pa bo to mogoče napisati tudi za našo trzinsko občino? Ker novo občinsko vodstvo vse bolj spoznava, da v občinski blagajni najbogatejše občine v državi le ni prav dosti denarja za nove naložbe, bi lahko pričakovali, da se bo tudi pri nas manj dogajalo. Dosedanje delovanje Občine pa vseeno kaže, da v trzinskem vrhu le veje nov veter. Razklanosti med vodilnimi skoraj ni več čutiti, čeprav spomin na vse zamere vendarle še ni pozabljen. Tudi po zaslugi prejšnjega vodstva zdaj le dobivamo nekaj dolgo želenih in pričakovanih izboljšav. Te si bodo, kot kaže, še sledile, čeprav mogoče počasneje, kot bi želeli, ampak pomembno je, da se v vodstvu naše Občine zdaj pogovarjajo, poslušajo drug drugega in da je čutiti pridihi demokracije. Mineva že skoraj sto dni nove oblasti, in bomo počasi pri kritikah lahko tudi ostrejši, vendar za zdaj hujših grehov pravzaprav še ni opaziti.

V uredništvu Odseva pa smo vseeno nekoliko presenečeni nad napovedmi, ki jih slišimo po hodnikih. V novem vodstvu se pripravljajo na nov način obveščanja ob-

čanov. Precejšnje spremembe naj bi doživel Odsev, ki je po mnenju naših vrlih voditeljev odločno predrag, da je nekakovosten, česar nam naravnost še ne povedo. Napovedujejo, da bodo drastično oklestili uredništvo Odseva in da bodo precej bolj zavzeto morali o svojem delu poročati predstavniki društev in tistih ustanov, ki prejemajo denar iz občinskega proračuna. Pravijo, da bo vodilno vlogo pri obveščanju občanov prevzel občinski spletni portal, kjer bomo lahko videli tudi posnetke najpomembnejših dogodkov v Trzinu.

Zamisel niti ni tako slaba, saj smo že v enaindvajsetem stoletju! Težava je, da večine mladih, ki najbolje obvladajo računalniško tehnologijo, obvestila o delu in življenju občine niti ne zanima preveč, občani srednje generacije, ki jim lahko rečemo delovno aktivni, so večinoma zelo zavzeti s svojimi službenimi in drugimi dolžnostmi, tako da tudi ti nimajo prav dosti časa in interesa za spremljanje dogajanja v občini. Saj na hitro že preletijo vestičke, več pa je takih, ki po celodnevnem sedenju za računalniki zvečer najraje računalnik ugasnejo, se vržejo pred televizorje, v roke vzamejo kakšno knjigo ali revijo ali pa se ukvarjajo z otroki, družino in prijatelji. Najbolj zvesti bralci Odseva so starejši občani, ki pa večinoma nimajo prav dosti znanja o računalnikih in še vedno raje v roke vzamejo časopis, ki ga lahko s seboj vzamejo celo tja, kamor gre še cesar peš. Saj tudi tja lahko vzamejo kak prenosni računalnik, ampak užitek ni več tak, kot če imajo v rokah pošten časopis.

Resnici na ljubo moramo priznati, da so tudi naši starostniki vse bolj računalniško izobraženi in da gre razvoj naprej. Zagotovo bodo računalniki čez čas prevzeli vlogo klasičnih časopisov, ampak mogoče razmer le ni dobro prehitovati, niti v najbolj razviti in najpametnejši občini. Prav bi bilo, da nove zamisli še malo »predihamo« in brez neučakanosti in panike sprejmemo najboljšo rešitev. Ko za krmilo stopijo novi obrazi, ni treba, da se izkažejo s hitrimi spremembami. Prav je, da premislijo, kaj je v starem sistemu še dobrega in uporabnega. Včasih je ponovno odkrivanje Amerike dražje, kot če uporabimo staro znanje.

Urednik

Srečno, Tinkara!

Iskrene čestitke naši sodelavki Brigiti in njenemu možu Petru Ložarju ob rojstvu male Tinkare! Naj ji rojenice v zibel položijo najlepše darove, predvsem pa sreče, zdravja in veselja, da bo lep njen svet!

Uredništvo Odseva

ODSEV glasilo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Klemen Hvasti, Tanja Jankovič, Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Andrej Nemec, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevc, Iztok Plevelj, Ana Pirc, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Tehnično urejanje in tisk:

✂ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

Gradivo za
marčno
številko
oddajte
najpozneje
do

5. marca
2015

Slika na naslovnici
Vražje dobro za pusta!
Foto: Andrej Nemec

Proračun je sprejet, gremo naprej!

Tokratni pogovor z županom trzinske občine Petrom Ložarjem sva imela v dokaj neprimernem času za prvega moža naše občine, saj je že en teden čakal na sporočilo, da bo moral ženo peljati v porodnišnico, kjer naj bi se mu rodil prvi otrok. Moram pa zapisati, da Petra negotovo čakanje ni oviralo pri izpolnjevanju njegovih županskih obveznosti, saj je ves čas pridno krmaril občinske zadeve, obiskoval različne prireditve in reševal številne dileme in izzive, ki so se v tem času pojavljali na Občini. Med drugim je, ko je že nastopil rok, da bi lahko dobil v družino novo Trzinčico, vodil tudi 4. redno sejo Občinskega sveta občine Trzin, na kateri so med drugim sprejeli tudi letošnji občinski proračun. Prav zato sva tokratni pogovor namenila predvsem denarnim vprašanjem.

Kakšen je vaš občutek zdaj, ko je Občinski svet OT potrdil vaš prvi proračun? Kako ga ocenjujete? Kako dober proračun smo dobili?

Občutki so zelo dobri. Res da so proračun v določeni meri zaznamovale sedanje gospodarske razmere v državi in da zaradi pomanjkanja denarja vseh želja ne bo mogoče naenkrat uresničiti, vendar je proračun dobro izhodišče za delovanje Občine, verjetno pa ga bomo sčasoma morali z rebalansi tudi prilagajati razmeram. Poseben pečat mu je dala nadgradnja centralne čistilne naprave, saj naj bi naša občina za to letos in v prihodnjem letu vsakič namenila kar pol milijona evrov, se pravi vsaj milijon v dveh letih. Vendar vseeno upam, da bomo le dobili obljubljeni

kohezijska sredstva, in da bomo tako imeli več denarja za druge potrebe. Ob sprejemu proračuna pa sem še posebej zadovoljen s konstruktivnim sodelovanjem vseh članov občinskega sveta, saj je bil letošnji proračun sprejet tako rekoč soglasno.

Ob prvem branju predloga proračuna pa vam je opozicija z dokaj obsežnim seznamom predlogov dala kar nekaj dela.

Težko bi rekel, da gre za opozicijo. Če bi te svetniške skupine še imenovali opozicija, bi vsaj morali reči, da gre za zelo konstruktivno opozicijo. Vesel sem, da so tako plodno sodelovali s svojimi predlogi, ki smo jih potem ali upoštevali in vključili v proračun ali pa poskusili pojasniti, kakšne so razmere na tistem področju, in ali bomo to lahko upoštevali in uresničili v prihodnjih letih. Marsikaj je odvisno od pogojev, kakršne nam bo postavljala država.

Ali je zdaj vlada že določila povprečnino?

Je. Povprečnina je zdaj določena na 525 evrov na prebivalca, vendar vlada obljublja določene ukrepe, ki naj bi zmanjšali stroške občin, bojim pa se, da nam ti ukrepi ne bodo olajšali dela.

Ko ste sestavljali proračun, ste verjetno lahko ugotovili, da so bile napovedi in želje nekaterih kandidatov med predvolilno kampanjo pecej večje, kot pa si ob občinskem proračunu lahko privoščite.

Tako je. Moramo se zavedati, da mora Občina s svojim proračunom poskrbeti za veliko zadev, na primer za šolo, delovanje vrtcev, za infrastrukturo na svojem območju, še zlasti komunalne vode, ki jih zdaj obnavljamo. Lotili smo se tudi dokončanja posodabljanja Mengeške ceste, še vedno pa veljajo tudi načrti za gradnjo gasilskega doma. Upam, da bomo lahko čimprej začeli z gradnjo, je pa res, da bodo nekatere naložbe, ki so sicer še vedno v naših načrtih, morale še malo počakati na ugodnejše, predvsem finančne, razmere.

Ena od pridobitev, ki jih lahko pričakuje mo, bo tudi nov gasilski avto?

Res je. Ta avtomobil je v načrtih od leta 2014 in je zanj tudi postavka v proračunih za leti 2015 in 2016. Prav zdaj ga nadgrajujejo, nadgradnja bo končana verjetno aprila, tako da lahko pričakujemo, da ga bomo na Florjanovem sejmu predali v uporabo. Istočasno pa, kot sem že omenil, potekajo tudi priprave za gradnjo novega gasilskega doma. Zdaj tudi tam poskušamo še pridobiti nekaj

zemljišča, saj je parcela, ki jo že imamo, premajhna, prometno ministrstvo pa zahteva širše izvozne- uvozne ceste. Bo pa tam urejeno krožišče.

Je kaj novega v zvezi z obvoznico mimo starega dela Trzina?

Ves čas delamo na tem, vendar ni kakšnih posebnih novosti. Gre za državno cesto, vsaj tako je za zdaj opredeljena. Občine Domžale, Trzin, Mengeš, Kamnik, Komena in Vodice pa si zdaj bolj zavzeto prizadevajo, da bi država le zgradila cesto od mengeške obvoznice mimo Trzina in Depale vasi proti Študi, kjer bi se navezovala na avtocesto Ljubljana-Maribor. Seveda pa bo treba v Trzinu to cesto priključiti tudi na sedanjo štiripasovnico proti Ljubljani, saj se zelo veliko ljudi na delo vozi skozi Trzin proti Ljubljani. Tu je odprtih še veliko vprašanj. Vlada bi na primer to cesto lahko prekvalificirala v lokalno, in takrat bi mi dobili več pristojnosti in seveda tudi dela na terenu in stroškov.

Ob obravnavi letnega poročila o športni dejavnosti v občini smo na zadnji seji občinskega sveta lahko slišali, da Občina namerava še naprej odkupovati zemljišča za dokončanje športnega centra v Mlakah. Kako je zdaj s tem?

Res je. Občina ima v načrtu, da bo odkupovala strateško pomembna zemljišča, ki bi jih potrebovali za postavitev športnih ali kulturnih objektov. Lastniki za takšna zemljišča včasih postavljajo previsoke, skoraj nerealne cene. Tako je tudi z zemljišči, ki bi jih potrebovali, če želimo dokončati športni park v Mlakah. Težava je, da so nekatera zemljišča tam še pod nadzorom stečajnih upraviteljev, postopki pa potekajo zelo počasi. Mi smo ob tem ves čas pozorni in čakamo na priložnost. Še bomo poskušali, in če se nam posreči, bomo odkupili potrebna zemljišča za dokončanje načrtov o športnem parku.

Ker je zdaj na razpolago manj denarja, je ena od možnosti za pridobivanje sredstev iz kohezijskih skladov v povezovanju z drugimi občinami za skupne projekte. Naša občina je že doslej z drugimi sodelovala pri urejanju kanalizacije, vodovodnega sistema, pri upravljanju centralne čistilne naprave in še pri nekaterih drugih projektih. Kako zdaj napredujejo ti projekti?

Ti projekti tečejo naprej v sodelovanju z drugimi občinami. Verjamem, da bomo vse načrte s tem v zvezi izpeljali, seveda pa računamo, da bomo sredstva za tiste naložbe, ki smo se jih lotili, preden smo zanje dobili potrebna in tudi že obljubljeni sredstva od države in iz kohezijskega sklada, tudi dobili.

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43
01/ 564 45 44
01/ 564 45 50

Številka faksa:
01/ 564 17 72

Uradne ure:
ponedeljek 8. – 14.
sreda 8. – 13. in 14. – 18.
petek 8. – 13.

Elektronski naslov:
info@trzin.si

Domača stran na internetu:
www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki
01/ 564 47 30.

Ločevanje odpadkov se je v Trzinu že zasedrilo.

Eden od takih skupnih projektov je tudi Regijski center za ravnanje z odpadki (RCERO) oziroma sežigalnica na Barju, kot projektu tudi rečejo. Mestna občina Ljubljana se je pred kratkim odrekla svoji načrtovani sežigalnici odpadkov, tako da bo za Ljubljano uporabna le še sežigalnica v sklopu RCERO. Slišali pa smo, da imajo načrtovalci projekta nekaj težav, ker ugotavljajo, da bodo v sežigalnico dobili manj odpadkov, kot so prvotno načrtovali. Po občinah namreč vse bolj uspešno ločujejo odpadke, tako da jih je veliko več primernih za predelavo, vse manj pa za sežigalnico. Kako je zdaj s tem?

Celotni projekt vodi Mestna občina Ljubljana, v sklopu te pa podjetje Snaga, kot upravljavec. Čeprav večkrat slišimo ocene, da projekt zamuja, v Snagi še zatrjujejo, da bodo ujeli roke. Pri projektu RCERO sodeluje več kot 30 občin, po podatkih, ki so nam na razpolago, je še vse tako, kot je bilo dogovorjeno ob podpisu pogodbe o ustanovitvi centra. Je pa res, da v več občinah, ki sodelujejo pri projektu, še niso imeli tako dobro urejenega ločevanja odpadkov kot na našem območju. Pri nas ravnanje z odpadki upravlja podjetje Prodnik, kjer že učinkovito sortirajo in ločujejo odpadke in jih pripravljajo, da tiste, ki jih ni mogoče ponovno uporabiti, odpeljejo v Center za ravnanje z odpadki v Celje, prej tudi v Logatec. Ko bo začel delovati regijski center na Barju, bo ostalo približno enako, le da bo vožnja odpadkov do tja krajša in verjetno cenejša, vendar še ni povsem jasno, kakšno ceno bodo postavili. Sicer pa je večina stvari že opredeljena v pogodbi, ki so jo občine podpisale, ko so se odločile za skupno akcijo pri urejanju tega centra.

V zadnjem času so pozornost javnosti pritegovale zgodbe, ko so morali ljudje, ki so napačno odlagali odpadke v zabojnike, ki so namenjeni drugim vrstam odpadkov, za to plačevati precejšnje kazni. Na primer zelo visoko kazen je moral v Ljubljani plačati nekdo, ki je v napačen zabojnik odvrigel pisemsko položnico. Ali boste takšne oblike nadzora uvedli tudi v Trzinu?

Da, takšen zaplet je bil v Ljubljani. Na našem območju nad ravnanjem z odpadki bdi podjetje Prodnik. Ločevanje odpadkov je pri nas že kar nekaj časa v veljavi, in menim, da so ga ljudje dobro sprejeli in da je to na dokaj visoki ravni. Bomo pa sčasoma to še nadgrajevali.

Nekateri občani sprašujejo, zakaj so na ekoloških otokih ukiniteli zabojnike za plastiko, in predlagajo, da bi jih spet namestili.

Že pred časom smo se odločili, da preidemo na ločeno zbiranje odpadkov neposredno pri porabnikih, zato so ti dobili tudi več vrst zabojnikov. Zdj embalažo zbirajo v rumenih zabojnikih in uporabniki, ki imajo tovrstnih odpadkov več, lahko zahtevajo večje zabojnike, kar ne bo vplivalo na ceno odvoza

Na dokončanje športnega parka bo treba še počakati.

smeti, saj se ta obračunava glede na količino odpadkov, ki jih zbirajo v črnih zabojnikih. Trenutno pa postavljanje dodatnih zabojnikov za plastiko na ekoloških otokih ni rentabilno.

Bralci nas tudi opozarjajo, da ob nekaterih ekoloških otokih neznanci, ki niso iz Trzina, pogosto odlagajo vreče z odpadki, ki niso sortirani, in tiste vreče kazijo okolico ekoloških otokov.

Delavci Prodnika takšne vreče prevzemajo, odpirajo in potem ustrezno ločijo smeti, vendar tak način ruši sistem organiziranega ločevanja. Ob tej priložnosti bi pozval bralce, ki opazijo omenjeno nepravilno ravnanje, da si na listek zapišejo registrsko številko avtomobila, s katerim se onesnaževalec pripelje, in jo posredujejo predstavnikom Prodnika ali Občine.

Občani se tudi pritožujejo nad prometom na Jemčevi cesti, ki je zaradi posodabljanja Mengeške ceste gostejši, še zlasti pa jih moti, da vozniki ne upoštevajo prometnih znakov za enosmerni promet.

Tudi mi smo že dobili takšna obvestila. Naprosili smo predstavnike policije in medobčinskega inšpektorata, da naj pogosteje nadzirajo promet na Jemčevi cesti. Policisti in inšpektorji imajo sicer veliko dela tudi na drugih delih območja, ki ga pokrivajo, in ne morejo biti ves čas na Jemčevi cesti, so pa nadzor okrepili in so tam za krajši čas praktično vsak dan. Moram pa povedati, da smo se tudi z delavci, ki delajo pri posodabljanju Mengeške ceste, dogovorili, da občasno, ko so zastoji ob gradbišču večji, namesto semaforjev oni sami z zastavicami usmerjajo promet, kar je hitreje, kot če za to skrbijo le semaforji. Čeprav se trudijo, da bi bili kar najmanjša ovira za promet, bo vsekakor treba še malo potrpeti, da dokončajo svoje delo.

Pa še ena novost zanima bralce. Pred kratkim smo opazili, da dogodkov v Trzinu ne pokriva več ATV Litija.

V kratkem bomo spremenili odlok o informiranju občanov. Ker smo imeli do zdaj v Občini začasno financiranje in se je pogodba z ATV Litija iztekla, pogodbe nismo obnovili. Pripravljamo pa se, da bi informiranje v občini posodobili in preuredili. Predvsem si želimo urediti občinski spletni portal, kjer bi bile dosegljive vse informacije o dogajanjih v občini. Portal naj bi med drugim prinašal informacije o dogajanjih v društvih, posebej bi vanj vključili informacijsko turistični center, poskrbeli pa bi tudi za lastno televizijsko pokrivanje dogodkov v Trzinu. Imamo kamero in programe za montažo prispevkov. Te montaže in prikazi sicer ne bodo na takšni profesionalni ravni, vendar verjamem, da bomo vseeno lahko uspešno informirali občane o vsem, kar se bo v občini dogajalo.

Miro Štebe

Poročilo s 4. redne seje Občinskega sveta občine Trzin

Županov prvi proračun!

Februarska ali 4. redna seja Občinskega sveta občine Trzin je imela na dnevnem redu kar 15 točk, svetnice in svetniki so se ob začetku seje s predlaganim dnevnim redom strinjali. Najpomembnejša točka je bila peta, ko so morali sprejeti svoj in županov prvi proračun Občine v tem mandatu. Že nekako po običaju pa so najprej obravnavali tiste točke, h katerim so za obrazložitev povabili tudi strokovnjake za posamezna področja, ki niso člani občinskega sveta.

Najprej so sprejeli predlog sprememb in dopolnitev Odloka o občinskih cestah in cestnoprometni ureditvi v občini, kar je pojasnila tudi predstavnica Medobčinskega inšpektorata in redarstva Irena Karčnik. S sprejetimi spremembami so odlok uskladili z državnimi predpisi in z odloki drugih občin. Med drugim so v besedilu, kjer je bilo doslej zapisano, da se za parkiranje na javnih mestih »pobira parkirnina«, ta izraz nadomestili z besedo »nadomestilo za parkiranje«. Med razpravo pa so največ pozornosti namenili razmisleku o upravičenosti plačljivih parkirnih mest v občini. Brez posebnih zapletov so nato sprejeli tudi spremembe Pravilnika o kriterijih za ugotavljanje upravičenosti do občinske socialne pomoči. Sprememba se nanaša predvsem na enkratno socialno pomoč, ki jo mlade družine dobijo ob rojstvu otroka. Znesek denarne pomoči so zvišali z dosedanjih 108,65 evra na 230 evrov, ob tem pa zdaj staršem ne bodo več podarjali knjižnih daril, saj so s tem podpirali profitna podjetja, starši pa imajo po novem možnost, da si darilo sami izberejo po njihovem okusu. Druga vidnejša sprememba v pravilniku je, da so naziv Centra za socialno delo, ki zdaj izvaja socialne storitve, zamenjali z izrazom »pogodbene izvajalec storitve«, kar bo omogočilo, da bodo izvajalca teh del izbirali z razpisi.

Sledila je razprava o letnem programu dela Občinskega sveta. Svetnik liste Za zeleni Trzin Romeo Podlogar je predlagal, da v prihodnje ne bi na zadnje mesto dnevnega reda postavljali redne točke vseh sej OS Pobude in vprašanja občinskih svetnikov. Drugi člani in članice sveta so se s tem strinjali, tako da bodo v prihodnje to točko imeli na dnevnem redu prej, ko še niso tako utrujeni od razprav kot zdaj ob koncih sej, ko niso več tako pozorni in pripravljeni postavljati vprašanj in pobud. Naslednja točka je bila bolj poslovne narave, saj so sprejeli sklep, s katerim so pristali, da bodo pod točno določenimi pogoji v prihodnje dovolili tudi avdio-video snemanje sej občinskega sveta in potem tudi predvajanje teh posnetkov na občinskem portalu.

Naslednja točka je bila namenjena sprejemu proračuna Občine Trzin za leti 2015 in 2016. Svetnica liste Trzinci Alen-

ka Marjetič Žnider je od župana zahtevala, da osebno pojasni, kako so obravnavali in sprejeli pobude, ki so jih dali opozicijski svetniki ob prvem branju predloga proračuna. Župan Peter Ložar je na to zahtevo pristal in po vrstnem redu poročal, katere rešitve so sprejeli za vse podane predloge. Nekatere predloge so že upoštevali pri pripravi proračuna za drugo branje, nekatere bodo upoštevali v prihodnje, skušali so najti kompromisne rešitve, nekatere pobude pa zdaj verjetno ne bodo uresničljive. Njegova pojasnila so svetnike in svetnice zadovoljila, ker so proračun podrobno obravnavali že v delovnih telesih občinskega sveta pa razprava ni bila preveč obsežna. Svetnika Romea Podlogarja je med drugim zanimala usoda starega župnišča, nekaj več razprave pa je bilo tudi glede označevanja kolesarskih stez v občini in o investicijskem vzdrževanju kanalizacijskih in vodovodnih vodov. Ob sprejemanju proračuna so sprejeli tudi dve dopolnili, ki se nanašata na ukinitve lokalnega televizijskega programa. Denar so preusmerili na ureditev spletnega portala Občine, ki bo prevzel obveščanje domače in tuje javnosti o dogajanjih v občini. Novi občinski proračun za letos predvideva za 4.690.816 evrov prihodkov in 4.830.403 evrov odhodkov, za naslednje leto pa proračun predvideva za 3.737.481 evrov prihodkov in za 4.087.080 evrov odhodkov. Letos se Občina lahko zadolži za 326.914 evrov, prihodnje leto pa do višine 297.235 evrov.

Pri šesti točki dnevnega reda Predlog finančnega načrta glasila Odsev za letos, je župan Ložar povedal, da gre za začasni načrt, saj zdaj pripravljajo nov odlok o Odsevu, ki bo prinesel precej sprememb. Zdaj Občina preučuje poslovanje drugih občinskih glasil in na podlagi te analize bodo sprejeli najustreznejšo, to je za Trzin primerno rešitev. Med drugim je omenil, da si želijo, da bi bil Odsev v prihodnje v celoti v barvnem tisku. V predlogu pa je tokrat za naše glasilo v tem letu namenjenih 40.000 evrov, kar je več, kot je bilo doslej.

Strokovni sodelavec za načrtovanje Matjaž Erčulj je nato predstavil poročilo o uresničevanju letnega programa športa v občini v lanskem letu ter letni program športa v občini za to leto. Razprave ni bilo veliko, le Romeo Podlogar je omenil problematiko nagrajevanja oziroma subvencioniranja vrhunskih športnikov v občini, saj se mu zdi sedanja vsota prenizka. Glede na stisko z denarjem postavke ne morejo zvišati, nekaj smeja pa je vnesla pripomba Matjaža Erčulja, ki je izjavil, da bi on dal vsakemu vrhunskemu športniku po 2.000 evrov. Ker je to zvenelo, kot da bi ta denar dal iz lastnega žepa, so se nekateri člani sveta s predlogom kar stinjali, češ da naj

to res naredi. Naslednje točke dnevnega reda: Letni program kulture v letu 2015, poročilo o izvajanju Zakona o dostopu do informacij javnega značaja v letu 2014, poročilo o ukrepih iz Lokalnega energetskega koncepta in njihovih učinkih v letu 2014 ter poročilo o opravljenih aktivnostih na področju zaščite, reševanja in pomoči v občini Trzin so člani in članice OS sprejemali brez posebnih razprav in hitro, prav tako pa tudi niso imeli pripomb k določitvi skupne vrednosti pravnih poslov v letih 2015 in 2016. Pred redno točko dnevnega reda vseh sej občinskega sveta Vprašanja in pobude občinskih svetnikov pa so potrdili tudi predloge Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, ki je predlagala nove člane v nekaterih ustanovah, kjer je mandat posameznih dosedanjih funkcionarjev z izvolitvijo novega občinskega sveta potekel. V Komisijo za spremljanje ekonomske cene programa otroškega varstva v OŠ Trzin so potrdili Tanjo Jankovič in

Moniko Jončevski Antalasić kot predstavnici občanov, v Svet območne izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti Domžale so imenovali Andrejo Breznik Falk, kot nadomestno članico Sveta Knjižnice Domžale pa Tatjano Koprol. V Svetu OŠ Trzin bodo odslej novi člani: Tine Breznik, Andreja Kosirnik in Marija Hribar Tekavec.

Tudi tokratna seja Občinskega sveta je pokazala, da v občinskem vodstvu veje nov veter. Razprave so bile strpne, v njih ni bilo nekdanje ostrine, članice in člani občinskega sveta so se večkrat čemu nasmejali in sploh je zdaj vzdušje neprimerno bolj sproščeno in prijateljsko pa tudi precej bolj demokratično kot v prejšnjih mandatih. Upamo, da se bo to odražalo tudi v delovanju občinskega vodstva pa tudi Občine kot celote.

Miro Štebe

Nova, pomembna knjiga v bibliografiji Trzina

Sedanjí trzinski župnik Boštjan Guček in Nejc Lisjak.

Predstavitelj Kronike je bila dobro obiskana.

Poleg občasnih omemb Trzina in Trzincev v starih listinah v preteklosti niso prav veliko pisali. Prvi, ki je o našem kraju napisal nekaj podatkov in zanimivosti, je bil šele Valvasor, potem kar nekaj časa spet ni bilo nič posebnega, dokler ni župnik, ki je pet let vodil vernike v trzinski duhovnjiji, Viktor Kragl iz Tržiča, napisal Kroniko duhovnije do leta 1938. Njegove podatke so kasneje povzemali vsi, ki so pisali o Trzinu in njegovi zgodovini, njegovi zapisi pa so služili tudi za osnovo trzinske zgodovine v osnovni šoli in pri vseh drugih, ki so predstavljali Trzin. Nekaj podobnega so kasneje zapisali še v Šolski kroniki in v zgodovini Mengša in okolice ob 800-letnici Mengša, kronist našega območja Stane Stražar pa je opise in poročila o Trzinu in njegovi zgodovini razširil in obogatil, vendar je tudi on izhajal iz zapisov Kraglove Kronike. Zdaj je knjig, ki opisujejo trzinsko zgodovino, že več, vseeno pa je Kraglova rokopisna Kronika eden najpomembnejših virov za podatke o trzinski preteklosti. Ni čudno, da so si najrazličnejši ljudje Kroniko poskušali izposojati, precej pa je tudi takih, ki imamo kroniko prefotokopirano, za kar je poskrbel prejšnji trzinski župnik Pavle Krt.

Sedanjí župnik Boštjan Guček je ob jubilejnem letu trzinske župnije, ki je lani praznovala 40 let, med drugim poskrbel, da smo zdaj Kraglovo Kroniko župnije Trzin dobili tudi v tiskani obliki, tako da bo lažje dostopna in tudi razumljiva vsem, hkrati pa so ob tem Kroniko še nadgradili z dodatnimi pojasnili, novejšimi podatki in prevodi nemških ter latinskih zapisov. Kronika bi morala iziti že lani, zaradi različnih vzrokov pa je na knjižne police prišla šele letos. Slavnostno akademijo s predstavitvijo knjige so pripravili v sredo, 21. januarja, v dvo-

ranici Marjance Ručigaj v CIH-u. Prireditve se je udeležilo dokaj veliko ljudi, med drugimi tudi g. Štefan Babič, ki je bil župnik tudi za Trzin, ko je župnija postala samostojna. Bil je med najpomembnejšimi pobudniki za njeno osamosvojitve. Prvi, ki se je zavzemal za samostojno trzinsko župnijo, pa je bil nekdanji župnik v Zapogah in trzinski rojak Martin Narobe. Imel je precej zaslug za trzinsko cerkev in trzinsko župnijo, vendar smo samostojno župnijo dobili šele, ko je trzinsko cerkev vodil poznejši prvi župnik v Trzinu Jože Tomšič. V zahvalo za njihov prispevek pri tem so na naslovnici tiskane Kronike poleg slike glavnega oltarja trzinske cerkve tudi fotografije Martina Narobeta, Viktorja Kragla in Jožeta Tomšiča.

V kulturnem programu ob predstavitvi knjige so nastopile učenke Glasbene šole Lartko, pritrkovalke iz Mengša in recitatorka Helena Ogorelec, ki je prebrala tri pesmi. Prisotne je pozdravil tudi trzinski župan Peter Ložar, ki je poudaril pomen Kronike in se zahvalil vsem, ki so sodelovali pri njenem izidu. Te je predstavil tudi sedanjí trzinski župnik in urednik tiskane izdaje Kronike Boštjan Guček. Povedal je, da je pri njenem nastanku pomagalo kar lepo število ljudi, vsakemu od njih pa je v zahvalo izročil po en izvod Kronike. Izdajo Kronike je delno financirala tudi Občina Trzin. Med pogovorom, ki ga je vodil Nejc Lisjak, je župnik Boštjan Guček predstavil knjigo, sodelavce, spregovoril pa je tudi o župniku Viktorju Kraglu.

V Kroniki je kar 300 dokumentarnih fotografij, sama Kronika pa je prav gotovo knjiga, ki sodi na knjižno polico vsakega zavednega Trzinca.

Miro Štebe

S kroniko počastili jubilej župnije

Ob izidu knjižne oblike *Kronika duhovnije Trzin Viktorja Kragla* smo se obrnili na njenega urednika, sedanjega trzinskega župnika Boštjana Gučka, saj je on tisti, ki zagotovo največ ve o tem, kako je ta pomembna pridobitev za trzinsko zgodovinopisje sploh nastala. Rade volje je odgovoril na naša vprašanja.

Zakaj ste se odločili za knjižno izdajo *Kronike duhovnije Trzin Viktorja Kragla*?

Kronika Viktorja Kragla še ni bila izdana, bila je le arhivski vir. Večkrat so se pojavila vprašanja in želje po pregledovanju, več časa je bila tudi pri posameznikih v Trzinu, tako ne vemo, kako so ravnali z njo. Vemo, da obstaja več fotokopij. Že to pove dovolj, da se s takim arhivskim virom dela neprimerno. Torej je bil prvi razlog, da bo ta arhivski vir dostopen vsem. Drugi razlog je bila naša obletnica ustanovitve župnije (1974–2014) ter obletnica ponovne posvetitve cerkve (1989) in obnova prezbitarija. Odločili smo se, da skušamo v jubilejnem letu med vsem drugim dogajanjem izdati tudi Kraglovo *Kroniko*.

Po odzivih sodeč, so jo ljudje dobro sprejeli. Še vedno jo lahko dobijo v župnišču. Tudi cena je nizka, nekateri pravijo, da za tako knjigo prenizka. Cena je ravno zaradi mnogo zastojnih ur sodelavcev in v želji, da bi bila dostopna vsem, ostala na osnovni ravni za pokritje stroškov.

Kronika, ki ste jo predstavili, je precej dopolnjena, nadgrajena s številnimi podatki. Ali lahko na kratko navedete, kaj vse ste ji dodali?

Kraglovo *Kroniko* sestavljajo trije deli. Najprej je poleg kazal sprema študija, ki nekoliko osvetli dogajanje od sredine 19. stoletja naprej v Cerkvi in družbi. V sredinskem delu je originalni Kraglov zapis, ki je razširjen z raznimi dodanimi slikami in opombami, da je lažje razumljiv. Zadnji del je namenjen sodobnosti, kjer najdemo različne listine v zvezi z župnijo Trzin in druge podatke v zvezi z župnijo. Tako se nekako iz uvodnega dela, ki nas popelje v čas nastajanja *Kronike*, knjiga pelje naprej v Kraglove zapise, ki se kar v veliki meri dotikajo tudi problematike ustanavljanje duhovnije ali celo župnije Trzin, kar pa je predstavljeno ob koncu, v dodatku.

Za takšno delo ste potrebovali kar številno skupino sodelavcev, strokovnjakov za posamezna področja. Lahko poveste kaj o tem?

Pri nastanku te knjige je pomagalo veliko ljudi. Moram se posebej zahvaliti predvsem recenzentom dr. Bogdanu Kolarju, dr. Bogdanu Dolencu in dr. Mihi Šimacu, lektorici Heleni Ilič Breznik, fotografom, predvsem Andreju Nemcu, Stanetu Mesarju, Mihi Bevku in Mihi Gradišku in seveda založbi Salve in Jožetu Šenku za preloženje. Mnogo je bilo tudi drugih pomočnikov, ki so prinesli kakšen material (sliko ali dokument), dodali kakšno opazko ali spomin iz

preteklosti; skratka – skoraj lahko rečem, da ne bi mogel naštetih vseh sodelujočih, še posebej ob predstavitvi in pogostitvi. Naj se na tem mestu vsem in vsakemu posebej iskrena zahvalim. Skupaj nam je uspelo.

Ali nam lahko kratko predstavite župnika Viktorja Kragla?

Duhovnik Viktor Kragl je bil rojen leta 1883 v Trziču. Krstil ga je Jožef Molj, njegov kasnejši predhodnik v Trzinu. V več krajih je služboval kot kaplan in nato kot župnik. Že od otroških let je bil zelo bolehen, tako da je gimnazijo izdelal preko izpitov privatno na domu. Zaradi tega je bil tudi veliko v bolniškem staležu. Pri svojih 50 letih je prišel v Trzin, kjer je prvo leto obhajal srebrno mašo, kar je razvidno tudi iz fotografije, ki smo jo izbrali za naslovno knjige. V Trzinu je ostal 5 let. Tukaj ni bil župnik, ampak le duhovni pomočnik. Odvisen je bil od mengeškega župnika in je pač opravljal duhovniško delo po svojih močeh. V času bivanja v Trzinu je poleg te *Kronike* napisal tudi zgodovino lastne župnije Zgodovinski drobci župnije Trzič. V njegovi osebni zbirki dokumentov v Nadškofijskem arhivu obstaja še več drugih njegovih neizdanih del, tako da lahko rečemo, da je bil zelo ustvarjalen pisec. Iz Trzina se je umaknil v Ljubljano, v Zelene jame dal zgraditi hišo, kjer so lazaristi našli zavetišče za mladino. Ob koncu vojne je zbolel na hrbtnici, oblast pa mu je vzela tudi večino uporabnega bivalnega prostora v hiši in objekt nacionalizirala. Zato je odšel v domačo oskrbo k prijateljem v Jurjevico pri Novi Štifti, kjer je leta 1951 tudi umrl. Na silvestrovo ga je v Trziču ob navzočnosti mnogih duhovnikov pokopal ljubljanski škof Vovk.

Iz *kronike* razberemo, da je imel nekako mešane poglede na Trzince. Ali lahko poveste kaj o tem?

No, gre za osebni Kraglov pogled, saj je to zapisal v svoji biografiji. Vendar lahko iz njegovih opažanj povzamemo kakšno značajsko potezo v primerjavi z okoliškimi prebivalci. Po eni strani Kragl pohvali Trzince, ki so skrbni do cerkve in dobri bralci katoliškega časopisa. Po drugi strani jih malo okrcra kot neodločne in nezavedne. Prvo se kaže v obnovi cerkve po potresu leta 1895 in drugih novostih v cerkvi in Trzinu ob prelomu stoletja. Neodločnost pa se kaže v zahtevi za samostojnost, za svojo župnijo, ki se je uresničila šele 40 let po Kraglovem prihodu v Trzin. Čas osamosvajanja je bil tudi v drugih župnijah relativno dolg, vendar so npr. v Domžalah dosegli svojo župnijo že leta 1908. Verjetno bi se z nekoliko več truda in tudi politične aktivnosti tako pri mengeškem župniku kot na škofiji dalo urediti tudi to samostojnost. Tako pa je teža ustanavljanja beneficija ostala predvsem na ustanovniku Martinu Narobetu in županu Roku Florjančiču, kar pa je bilo očitno premalo. Sicer pa takratnega časa ne moremo prestaviti v današnje razmere, saj je bil to popolnoma drug čas, drugačen način življenja in tudi razmišljanja. Mirno lahko torej rečemo, da Trzin nič kaj ne odstopa od okolice, tudi ne moremo trditi, da je nekaj posebnega v tem „domžalsko-mengeško-kamniškem bazenu“, torej vzhodno od Ljubljane.

Ali na župnišču še vedno pišete podobna letna poročila, kot jih je pisal vaš predhodnik Kragl?

Tudi župnijsko poslovanje se s časom spreminja. Danes vse stremi k digitalizaciji, tudi v Cerkvi. Zato se počasi uvajajo računalniški sistemi za vodenje financ, statistik in drugega pisarniškega dela. Sicer pa imamo vsako leto vizitacijo, ki jo opravi dekan, na vsake štiri leta pa kanonično vizitacijo, ki jo opravi arhidiakon ali nadškof. Ob vizitacijah oddamo poročila o gospodarjenju, pastoralni dejavnosti v župniji in podobno. Vizitator pregleda knjige in poročila in napiše svoje mnenje in oceno. Kljub vsem sodobnim pridobitvam pa vsi ugotavljamo, da je papirja in dela ne manj, ampak več.

Miro Štebe

Zanimiv in drugačen uvod v kulturni praznik

Slavnostni govor župana Petra Ložarja

Gostje iz Murske Sobotne

Na predvečer slovenskega kulturnega praznika je bila v dvorani KUD-a občinska proslava, ki to skoraj ni bila, saj je le županov govor ob začetku prireditve dal slutiti, da je dogodek uvod v omejeno praznovanje. Tudi slavnostni govornik Peter Ložar je svoj govor posvetil predvsem delovanju kulturnega društva v Trzinu, razmeram v trzinski kulturi, in le na koncu je spregovoril tudi o položaju kulture v naši državi in o pomenu kulture v zgodovini našega naroda. Zakaj pa ne? Tudi to je kultura in lahko da so organizatorji prav na ta način spodbudili obiskovalce, da se iz drugega, novega zornega kota zazrejo na položaj v naši kulturi. Vsekakor je večer dal dobra izhodišča za razmislek o tem.

Prvi mož trzinske občine Peter Ložar je orisal prizadevanja trzinskega kulturnega društva, predstavil je bogato društveno dejavnost in opozoril na spodbudne dosežke društva v preteklem letu, ki se je med drugim s svojo predstavo Samomorilec uvrstil na Linhartovo srečanje, ki je eno najvišjih priznanj za ljubiteljska gledališča. Omenil je tudi, da na kulturnem področju v Trzinu delujejo tudi druga društva, ob tem pa opozoril, da za kulturo vse prevečkrat zmanjka denarja. Čeprav je kultura v slovenski zgodovini vedno igrala pomembno vlogo, na to v sedanjih kriznih razmerah kar prepogosto pozabljajo. Ob koncu govora pa je napovedal in

predstavil goste večera, gledališko skupino KUD Štefana Kovača iz Murske Sobotne, ki se je lani, podobno kot trzinska gledališka skupina, uvrstila na zaključno Linhartovo srečanje.

Gostje so se predstavili z duhovito komedijo Tokrat res republika, s katero se na šaljiv način obregnejo ob sodobna dogajanja in razmišljanja v Evropi. V melodični prekmurščini so pokazali, kako bi se po zgledu osamosvojitve Slovenije tudi Prekmurje lahko odcepilo od Slovenije in še zlasti od Ljubljane. Živahna farsa smeši slo po okoriščanju, spletkarstvo in egoizem, ki zaznamuje sedanjo evropsko in predvsem slovensko politiko. Predstava je med gledalci spodbudila burno ploskanje, med druženjem po končani predstavi pa je bilo slišati različne komentarje, od tistih, ki so bili navdušeni nad novim pristopom in drugačnim uvodom v kulturni praznik, še zlasti so hvalili nastopajoče goste, čeprav so se nekateri tudi pritoževali, da vsega izrečenega v prekmurščini le niso razumeli, do tistih, ki so menili, da bi za proslavo ob kulturnem prazniku lahko imeli tudi nekaj več Prešerna. Vsekakor je bila kultura vedno vsaj malce provokativna in zagotovo je bila letošnja proslava ob prazniku, ki ga praznujemo na dan smrti našega največjega pesnika, prav to.

Miro Štebe

Dr. France Prešeren in naša kultura

Prešeren je pred približno stosedemdesetimi leti zapisal pomenljiv verz v Zdravljici, ki je bila zaradi svoje vsebine v Avstro-Ogrski prepovedana.

**Edinost, sreča, sprava
k nam naj nazaj se vrnejo.
Otrok, kar ima jih Slava,
vsi naj si v roke sežejo,
da oblast
in z njo čast,
ko pred, spet naša bosta last!**

Ta verz bi moral ostati v naši zavesti in spodbujati vse Slovence k spravi, da ne bi bilo ne levih ne desnih ... Ne bi smelo več biti izkoriščanih in bogatašev, ki so do bogastva prišli na nepošten način. Kako daleč naprej je Prešeren vedel, kaj se bo dogajalo v Sloveniji, kjer so ljudje stopili skupaj samo enkrat, in to na plebiscitu. Vse to se odraža tudi v kulturi, ki je uboga pastorka v naši državi, ministrica pa neodločna, ne zna udariti po mizi in zahtevati za kulturo, kar ji pripada. Saj veste, če ni kulture, ni naroda.

Kako more biti ministrica za kulturo Julijana Bizjak Mlakar zadovoljna, kot je rekla med pogovorom na televiziji, ker so vzeli kulturnemu proračunu **samo** tri milijone evrov. Pravi, da bodo zaradi tega nekoliko manjše investicije in stroški. Ne pove pa, da se v teh dveh besedah skrivajo tudi plače kulturnikov, vzdrževanje kulturnih ustanov in zagotavljanje pogojev za njihovo delovanje, kjer je na primer že navadna gledališka kulisa lahko občuten strošek. Ministrica pravi, da se kulturni program ne bo poslabšal. Le kako, če pa ni sredstev za vse to?

Mnenje nekaterih kulturnikov je, da je to deprofesionalizacija kulture in prehod v ljubiteljsko kulturo, ki je seveda dobrodošla, vendar je tako stanje v državi nevzdržno za kulturno zavest državljanov.

Že prejšnja vlada ni naredila tega, kar je obljubljala, ko je razglašala, da so zanjo prednostne naložbe v kulturno dediščino, sedanja vlada s precej manj sredstvi pa bo žal verjetno naredila še manj.

Kakšna je vizija kulture po zmanjšanju sredstev? Nikakršna. Že sedaj največje breme nosijo samozaposleni, ki životarijo, ki so

izkoriščani preko nevladnih organizacij in preko javnih zavodov. Tu bi se morala vlada vprašati, kam to pelje, in takoj ukrepati in izboljšati sedanje stanje kulture.

SLEP JE, KDOR SE S KULTURO UKVARJA, bi lahko rekli tudi danes in nič ne bi zgrešili.

Skrajni čas je, da se rokujemo, kot je na podelitvi letošnjih Prešernovih nagrad dejal eden od glavnih nagrajencev, pesnik Andrej Brvar. Sklenimo verigo in se rokujemo z vsemi ljudmi tega sveta, ne glede na barvo kože, ne glede na versko prepričanje in ne glede na politično prepričanje.«

Da, to naj bo vodilo tudi vsem našim občanom. Vsi smo enaki. Tako levi kot desni. Stopimo vendar že enkrat skupaj in naredimo nekaj lepega za to prekrasno domovino, v kateri živimo, in za te prekrasne ljudi, s katerimi sobivamo. Imejmo se radi, nasmejmo se drug drugemu in v spomin na Prešerna in v duhu slovenskega kulturnega praznika si pomagajmo med seboj.

Zmago Knuplež-ZMAK

Snežinke, rojstvo in smrt

Gozd. Ples prvih snežink
med vejevjem, ki dviga se v nebo.
Čarobna tišina od polnosti sreče
napaja telo.

Rahel vetrič nosi bele cvetice,
ki padajo, padajo
in dvigajo spet se v nebo.
Nevidna jih moč potiska k tlom,
prekrivajo zemljo že
in krošnje dreves.

Končal se je kratek čarobni njih ples
in z njimi pokrit je ves les.

Komaj jih sila nevidna združila,
da bi zemljo z odejo prekriala,
snežinka svoj jaz že je izgubila.

Pomlad bo odejo stopila
in zima spet bo nove,
drobne snežinke rodila.

Marjan Likar

Tanja je pričarala sonce in ljubezen

Kazalo je, da bo sneg, a Tanja Zajc Zupan je tisti večer s svojimi citrami in gosti v dvorano KUD-a privabila sonce in ljubezen. V četrtek, 29. januarja, so ušesne bobniče obiskovalcev slovensko-dalmatinskega večera v Trzinu božale nežne, skoraj solzave melodije citer, ki so že hip zatem prehajale v poskočne melodije šaljivih slovenskih narodnih pesmi, ki jih je prepevala Teja Saksida. Sonce in koprnenje po morju, poletju, Dalmaciji in ljubezni so izvajale tudi skladbe, ki jih je prepevala Klapa Gallus. Fantje so res uglašeni pa tudi vesela, zabavna skupina! Lepe, zabavne in iskrive misli je med glasbenimi nastopi stresala Tanjina hči Ana, ki je povezovala večer, da pa je ta minil v znamenju družine Zupan, pa je poskrbel še odlični harmonikar, ki se mu pozna, da ni daleč od glasbene mojstrice, Tanjin sin Domen. To je bil res večer prijetne in vrhunske glasbe, ki je spet dokazal, da smo Slovenci lahko ponosni na našo glasbeno tradicijo, na pesmi naših prednikov, in da jih tudi sodobni rodovi znajo prelepo igrati in zapeti. Že nekako po tradiciji je Tanja za uvod zaigrala pesem iz filma Cvetje v jeseni, program pa je obogatila še z več privlačnimi skladbami iz svetovne zakladnice evergrinov, kot je na primer Larina pesem. Tanja je dokazala, da so citre, če nanje igra prava mojstrica, čudovit instrument tako rekoč za vse priložnosti, najlepše pa prepevajo o ljubezni in čustvih ljudi. Buren aplavz dokaj

dobro zasedene dvorane je potrdil, da bi takšne večere lahko v Trzinu pripravili še večkrat.

MŠ

Božični pozdrav Glasbene šole Lartko

V četrtek, 29. januarja 2014, se je ob 18.30 v cerkvi svetega Florijana v Trzinu v okviru 10. obletnice delovanja Glasbene šole

Lartko začel »Božični pozdrav Glasbene šole Lartko«. Obiskovalci prireditve smo vstopili v prijeten prireditveni prostor, ki je obljubljal čaroben večer. Program so začeli s krajšim nagovorom, sestavljen pa je bil iz 19 glasbenih točk, ki so ga izpeljali in povezovali učenci GŠ Lartko s pomočjo svojih mentorjev. Mladi glasbeniki so se predstavili z igranjem na flavti, diatonični harmoniki, violini, klarinetu, saksofonu, klavirju, kitari, trobenti, harmoniki, baskitari ter s petjem. Kljub nizkim temperaturam in nekaj tehničnim težavam, ki so se pripetile med samim nastopom, so nastopajoči in njihovi mentorji koncert uspešno pripeljali do konca in za zaključek še vsi skupaj zapeli ter zaigrali skladbo Sveta noč. Za nekatere učence GŠ Lartko je bil to prvi nastop pred občinstvom, za druge pa le eden izmed nastopov, oboji pa so se odrezali odlično. Mladi glasbeniki so tako zopet pokazali svoje talente, ki jih s pomočjo mentorjev lahko le še razvijajo in utrjujejo. Glasbena šola Lartko pa bo znova prisotna 9. maja 2015 na Florijanovem sejmu, kjer se bodo predstavili pod velikim šotorom pri OŠ Trzin.

K. H.

Zborovska orkestracija

V soboto, 21. februarja, se bo na domačem gledališkem odru, ki je v zadnjem času izredno zaseden z dejavnostjo skupin, odigrala nova premiera skupine odraslih KUD Franca Kotarja Trzin, tokrat že peto leto v režiji Tatjane Peršuh, Orkestracija.

Predstava je spretna združitev del Orkester (Jean Anouilh) in Osem žensk (Robert Thomas) ter avtorskih vložkov režiserke. V zgodbi spremljamo zbor desetih pevk in pianista, ki nastopajo v zdraviliškem baru,

v katerem se ljudje zdravijo zaradi zaprtosti. Vsak od protagonistov odstre tančico v svojo zgodbo in izkaže se, da so njihova življenja vse prej kot urejena, prefinjena, kakršnen se zbor zdi na prvi pogled. Vsaka od pevk in končno tudi pianist razkrijejo svoje krute in mestoma banalne življenjske odločitve, v katere trdno verjamejo, da so dobre in edino prave. Taki pogovori med odmori zboru pa pripeljejo do pravih izbruhov nevoščljivosti, privoščljivosti in ljubosumja, ki pri gostih težko ostanejo preslišani. Zato

postaja šef lokala gospod Lebonze vedno bolj nezadovoljen z zborom.

Igrajo: Urban Gradišar, Ana Pirc, Ksenija Dvoršak, Katarina Ručigaj, Jožica Ozimek Berčon, Gordana Granatir, Klavdija Klemenc, Jelka Moravec, Pika Polona Penca, Katja Podgoršek, Natja Levec, Peter Ložar, Simon Maglica.

Vabimo vas, da si predstavo ogledate. Informacije o ponovitvah najdete v Kulturoskopu ali na spletni strani organizatorja.

(bl)

Spet na sporedu otroška predstava

Kranjske Divje labodke

otroška gledališka čarovnija

DIVJE LABODKE

po pravljici Hansa Christiana Andersena
dramska priredba in režija: Domi Vrezec

Otroška dramska skupina 'Kranjske čebelice' je pripravila otroško gledališko čarovnijo 'Divje labodke' po pravljici Hansa Christiana Andersena, v režiji Domija Vrezca. Predstava bo v Trzinu na ogled v soboto, 14. marca, ob 16. uri.

Kralj Albert ima deset hčera, ki jih ima najraje na celem svetu. To so njegove zlate rožice: Spominčica, Hijacinta, Vrtnica, Iris, Sončnica, Orhideja, Marjetica, Lilija, Vijolica in najstarejša hči, princesa Eliza. Po dolgih letih osamljenosti se kralj namerava na novo poročiti s kraljico Dolores, ki pa je v resnici zlobna čaravnica. Princeze se veselijo poročnega slavlja in še posebej so zadovoljne, da bo njihov očka končno spet srečen! Zlobna kraljica Dolores ne mara otrok in si želi celo kraljestvo le zase. Zato princeze začara v divje labodke in jih spodi od doma, najstarejši Albertovi hčeri, princesi Elizi, pa obraz nariše v spako, da je še njen lastni očka ne spozna, in jo odžene od doma. Eliza tava naokrog in išče svoje ljubljene sestrice. V temačnem gozdu sreča dobro gozdno vilo Arboro, ki ji razodene, da so vse njene sestrice začarane v divje labodke, in ji zaupa, kako naj se znebijo strašnega uroka. Eliza mora za vsako od sestic sešiti srajčko iz posebnih

čarobnih kopriv, ki rastejo na pokopališču, kjer blodijo duhovi umrlih. Ko bo Eliza šivala, mora ves čas molčati, sicer protiurok ne bo deloval!

Med šivanjem srajčk Elizo v gozdu sreča kraljevič Vilfred. Deklica se mu zasmili, zato jo pelje na grad svoje mamice, kraljice Sofije. Elizo ponoči med nabiranjem kopriv na pokopališču v družbi duhov opazi rabelj, zato jo kot čaravnico obsodijo na gmado. Medtem ko obsojena Eliza pred gmado hiti s šivanjem zadnje srajčke, priletijo njene sestrice. Brž jim razdeli sešite srajčke, in urok je premagan! Princeze razkrijejo, da je prava čaravnica v resnici zlobna kraljica Dolores in zato njo odvedejo na gmado.

Nepopisnemu veselju se pridruži še odločitev za srečno združitev obeh kraljestev. Tako bodo združeni živeli srečno vse svoje dni in noči; prav tako kot nekoč v neki prelepi stari pravljici!

Prisrčno vabimo otroke, starše in druge k ogledu te otroške gledališke čarovnije!

(bl)

Najstarejši od najmlajših igralcev pod imenom *SHOW SKUPINA* se predstavijo

Kje sem doma?

Mini dramsko šolo (MDŠ) so v KUD Franca Kotarja uvedli v sezoni 2013/2014, ko se je 1. generacija otrok spoznala z odrom in nastopanjem. Prvič je skupina nastopila v decembru 2013, ko so pripravili kratko predstavo ob prihodu Miklavža. V njej so otroci nastopili tudi kot angelčki in parklji. V juniju so uspešno izvedli predstavo »Kdo si upa podreti vigvam?«, v kateri je igralo 13 otrok. Zaradi velikega zanimanja so v sezoni 2014/2015 uvedli novo skupino (t. i. *SHOW*), ki deluje pod mentorstvom Saše Hudnik in Ksenije Dvoršak. V njej so združeni mladi igralci, stari od 10 do 13 let, med njimi dva »veterana« iz prejšnje sezone, Žak Galunič in Liam Manevski. Pridružili so se še Nina Jankovič, Lea Goričan, Ana Hrovatin, Leon Ulčakar, Kristina Valenčak in Eva Verbovšek.

»Želimo si oblikovati otroško gledališko skupino, v kateri se člani med seboj upoštevajo, sodelujejo, se spodbujajo in se skupaj razvijajo.« Kot prvo predstavo smo si izbrali delo Tomaža Lapajne

Dekleve z naslovom *Kje sem doma?*,« je povedala **Saša Hudnik**, ki je zgodbo tudi priredila.

Skozi zgodbo spremljamo radovedno deklenco Vido, ki nikamor ne gre brez svojega namišljenega prijatelja Nanija. Niti takrat, ko se brez vednosti svoje varuške odpravi raziskovat, kje je doma voda. Na svoji poti Vida in Nani srečata nenavadna in zanimiva govoreča bitja, kot so zlovoljni Krap, šlager hiphop Raca, živahna Rakovica ter poduhovljena Kapljica. Seveda se Vidina varuška ne more sprizniti s tem, da je šla Vida po svoje, in se odpravi za njo ...

Premierno se bodo na odru predstavili **v nedeljo, 15. marca, ob 17. uri**, ko bodo tudi že nastopili v okviru območnega srečanja otroških gledaliških skupin, na katero so se pogumno prijavili. Mladim igralcem z mentoricama Sašo in Ksenijo želimo lepo uprizoritev, obiskovalcem pa veliko užitka ob gledanju!

(bl)

Kulturoskop - Koledarčke iz žepov!

DATUM	KAJ?	ZVRST	CENA	KJE?
Petek, 20. 2. 2015, ob 20. uri	KUD Franca Kotarja Trzin: ORKESTRACIJA	<i>predpremierra</i>	prostovoljni prispevki	KD Trzin
Sobota, 21. 2. 2015, ob 20. uri	KUD Franca Kotarja Trzin: ORKESTRACIJA	<i>premierra</i>	vabilo ali 8 evrov	KD Trzin
Torek, 24. 2. 2015, ob 20. uri	Zvone Šeruga: NAMIBIJA, UGANDA	<i>potopisno predavanje</i>	3 evre	KD Trzin
Četrtek, 26. 2. 2015, ob 19. uri	Okrogla miza o problematiki in izzivih ljubiteljskega slikarstva	<i>kulturni večer</i>	vstop prost	avla v Centru Ivana Hribarja
Sobota, 7. 3. 2015, ob 20. uri	KUD Franca Kotarja Trzin: ORKESTRACIJA	<i>1. ponovitev</i>	5 evrov	KD Trzin
Četrtek, 12. 3. 2015, ob 20. uri	KUD Franca Kotarja Trzin: ORKESTRACIJA	<i>2. ponovitev</i>	5 evrov	KD Trzin
Sobota, 14. 3. 2015, ob 16. uri	KD Figura: DIVJE LABODKE	<i>otroška predstava</i>	4 evre	KD Trzin
Nedelja, 15. 3. 2015, ob 17. uri	KUD Franca Kotarja Trzin: KJE SEM DOMA?	<i>premierra SHOW skupine</i>	prostovoljni prispevki	KD Trzin

Rezervacija vstopnic za prireditve v Trzinu, ki so v organizaciji KUD Franca Kotarja, je možna preko spletne strani društva: www.kud-trzin.si ali preko elektronske pošte: rezervacije@kud-trzin.si.

bl

Likovna razstava Informel

V torek, 10. februarja, sta Likovno društvo Senožeti iz Radomelj in Turistično društvo Kanja Trzin v avli Centra Ivana Hribarja odprli slikarsko razstavo *Informel*. Slike so nastale na lanski jesenski likovni koloniji v Beli krajini.

Prisotne je pozdravila predsednica Turističnega društva Jožica Valenčak in povedala, da smo veseli in počaščeni, da gostimo tovrstno razstavo radomeljskega likovnega društva. Še posebej se je zahvalila predsednici društva Danici Šraj in mentorju, akademskemu slikarju Janezu Zalazniku, pozdravila tudi Pavla Pevca iz domžalskega Javnega sklada za kulturno dejavnost in Andrejo Koblar iz Republiškega javnega sklada. Janez Zalaznik je podrobno razložil, kaj je *informel* v slikarstvu in pomen tovrstnega likovnega izražanja. Med pozdravnimi nagovori nam je že uveljavljeni kitarist Nejc Pimat iz Radomelj zaigral nekaj skladb. Danica Šraj

se je zahvalila glasbeniku, mentorju, obiskovalcem in odprla razstavo. Navzoče je povabila k ogledu razstavljenih del in na prigriček, ki sta ga pripravili obe društvi.

Informel v slikarstvu pomeni izogibanje vsakršnim zakonitostim, kalupom, pravičnim oblikam, poudarja naravno. Slikar ne sporoča svojega ustvarjanja na sliki z neposrednim nagovorom, pač pa preko geste, s poudarkom na teksturi in materialu. Je smer v likovni umetnosti znotraj abstraktne umetnosti, je neformalna, nevsiljiva in upodobljena na večjih formatih. Poleg barv slikar uporablja naravne materiale (pesek, kamenje, lubje, mah in razne odpadke), ki jih najde v naravi in jih z lepljenjem spontano nanaša na sliko.

Med prijetnim druženjem, pogovorom o razstavljenih slikarskih delih in okušanjem dobrot se je srečanje zavleklo pozno v večer. Razstava bo odprta do 3. marca. Vabimo vse, da si jo ogledate.

Majda Šilar

Ljubitelji kolin v Jefačnikovi domačiji

Turistično društvo Kanja je 17. januarja v Jefačnikovi domačiji pripravilo pokušino nekaterih jedi, ki so značilne za čas kolin.

V dediščini slovenske kulinarične kulture predstavljajo koline s pestro paletto mesnih izdelkov zelo veliko bogastvo. Kljub spreminjanju običajev in prehranskih navad spada čas kolin še danes med večje domače praznike. Koline so bile vedno vesel pa tudi delaven običaj, saj so za delo poprijeli vsi družinski člani, tudi otroci, ki so, bolj v zabavo odraslih, med drugim prašiča držali za rep. Najbolj težko pričakovani dan pa je bil za revnejše družine, saj so si na ta dan privoščili več mesa.

Običajno opravi vsa dela pri predelavi svinjskega mesa domači klavec, ponekod tudi mesar. Domači klavci so velikokrat bolj specializirani za pripravo krvavic in drugih klobas kot pa že izučeni mesarji. Še danes dokazujejo, kako se z recepti, starimi desetletja, in brez instantnih bližnjic pri surovinah izdelajo dobre krvavice in mesene klobase. Na različnih krajih Slovenije so se koline razlikovale, enako tudi izdelki, ki so prava zakladnica domačega kulinaričnega znanja. Zelo veliko je lokalnih in regionalnih receptur, izvedb in načinov prekajevanja in sušenja. Med vrhunec kulinaričnega znanja pri kolinah sodijo: mesene klobase, krvavice, ocvirki, zaseke, salame, šunke in druge jedi. Pri kolinah ni odpadkov, porabijo se lahko vsi deli živali, od mesa, krvi, slanine, drobovine pa do kože.

Da se priljubljeni stari običaj kolin ne bi pozabil, so se člani Turističnega društva Kanja odločili, da ga bodo obudili, da mladi spoznajo ta del kulturne dediščine, starejši pa obudijo spomine na največji kmečki in družinski praznik.

V pritličju Jefačnikove domačije je del prostora namenjen prikazu ledenice in mesarske obrti, značilne za Trzin. Na ta dan so članice turističnega društva zakurile krušno peč in spekle odlični domači kruh. Da so bili pri sosedih, Tomažičevih, dobri mesarji, so tudi tokrat dokazali s krvavicami in praženimi jetrci, ki so jih pripravili po receptu, ki se prenaša iz roda v rod. Postregli so še kislo zelje z ocvirki, krompir v oblicah in odlične vzhajane flancate.

Vse dobrote so razpostavili po veliki mizi v Hribarjevi sobi, kjer so čakale na obiskovalce. Kar nekaj jih je prišlo, kar je spodbudno za začetek prikaza kolin oziroma spremljajoče kulinarike. Poleg župana Petra Ložarja in svetnika Toneta Peršaka so prišli tudi nekateri sosedje in krajani.

Predsednica Turističnega društva Kanja Jožica Valenčak je med drugim obiskoval-

cem povedala, da so bili včasih na kmetih dnevi okrog 17. januarja namenjeni kolinam. »17. januarja po cerkvenem koledarju praznuje sveti Anton Puščavnik, ki so mu v žargonu v Trzinu in okolici rekli tudi »prašiček« (najbrž to ne zveni najlepše). S tem pa so želeli povedati, da so dnevi okrog svetnikovega godu vrhunec kolin na kmetih, da so prašički takrat »zreli«, kot so se šalili. Prav zato smo želeli v TD Kanja obuditi spomine na to, kaj se je včasih ob tem pomembnem kmečkem prazniku dogajalo. Odločili smo se, da bomo tako, kot so včasih potekale koline, pripravili značilne jedi, v sproščenem pogovoru pa naj bi tudi opisali, kako je potekalo klanje ter spravilo dobrot za zimski in tudi poletni čas, ko so bile te jedi zelo priljubljene ob pojedinah ob žetvi.«

Ob dobri hrani in žlahtni kapljici so spomini med prijetnim klepetom kar vreli na dan, čas je hitro mineval, in prav vsi udeleženci so bili mnenja, da bomo takšna srečanja še organizirali.

Aktivne smo bile tudi članice slikarske delavnice, ki deluje v okviru Turističnega društva Kanja. Skupaj z mentorico Jelko smo narisale nekaj »mesarskih« slik in jih razstavile v Hribarjevi sobi.

Med okušanjem dobrot in obujanjem spominov na koline v mladih letih se je prijetno druženje končalo z obljubo, da se prihodnje leto spet srečamo.

Majda Šilar

KUD
FRANC KOTAR TRZIN

TOREK, 24.02. ob 20h

Kulturni dom Trzin

cena 3,00 €

POTOPIŠNO PREDAVANJE

NAMIBIJA

UGANDA

Po več kot treh desetletjih potovanj po afriški celinii se Zvone najbolj pogosto vrača prav v Namibijo in Ugando, dve njemu najljubši deželi. Po svojih zelo odmaknjenih plemenskih poteh vodi male skupine sopotnikov in ob fotoprojekciji vam bo pokazal, kako potovati skozi puščavo Namib, plesati na Golicu z Bušmani v Kalahariju ali najti gorile v hribih na meji s Kongom. In predvsem, kako se ob vsem tem tudi krasno zabavati.

ZVONE ŠERUGA

www.kud-trzin.si/rezervacija-vstopnic/

Kulturni večer v spomin na Tomaža Šalamuna

*Utrudil sem se podobe svojega plemena
in se izselil.
Iz dolgih žebļjev
si varim ude novega telesa.
Iz starih cunj bo drobovje.
Nagniti plašč mrhovine
bo plašč moje samote.
Oko si izderem iz globine močvirja.
Iz prežrtih plošč gnusa
si bom postavil kolibo.
Moj svet bo svet ostrih robov.
Krut in večer.
(Tomaž Šalamun, Mrk I, iz zbirke Poker)*

Za pokušino si preberite pesem nedavno preminulega slovenskega pesnika Tomaža Šalamuna.

Tema kulturnega večera, po katerem nas je zanimivo popeljal Tone Peršak, ki je preko prijateljske note obudil spomin na tega velikega človeka, imenovanega »general slovenske avantgarde«, in enega izmed največjih in tudi v tujini najbolj priznanih slovenskih pesnikov, morda prvega po dr. Francetu Prešernu, ki se je uveljavil kot pesnik svetovnega slovesa. Za svoje delo je prejel številne nagrade, med drugimi tudi veliko Prešernovo nagrado leta 1999. »Bogato in plodno pesniško potovanje Tomaža Šalamuna se dogaja v risu osupljive kondicije in vulkanske energije,« so besede, s katerimi je takrat žirija utemeljila izbor prejemnika te prestižne nagrade. In da je bila to preroška utemeljitev, se je izkazalo ob njegovi prezgodnji smrti, saj je v svoji karieri izdal preko 50 pesniških zbirk.

Šalamun se je rodil leta 1941 v Zagrebu, pozneje se je z družino preselil v Koper, kjer je veljal za čudežnega dečka zaradi svojega izjemnega igranja na klavirju. Poleg tega je bil tudi športnik. Slišali smo zanimivo zgodbico, zakaj je le-tega opustil in se vpisal na študij medicine. Prav tam je prisluhnil Danetu Zajcu, ki je bral svoje pesmi, in ob poslušanju odkril strast do poezije. »Nisem vedel, kaj se mi dogaja, silno sem se ustrašil, a čutil, da gre za nekaj usodnega,« je Šalamun sam povedal pred nekaj leti. Dvomi o študijski usmeritvi so se potrdili, posvetil se je študiju zgodovine in umetnostne zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Po končanem študiju je bil zaposlen kot kustos v muzeju in kasneje opravljal funkcijo kulturnega atašeja na slovenskem veleposlani-

štvu v New Yorku. Predaval je kreativno pisanje na več ameriških univerzah, in sicer v različnih obdobjih, že tudi kot še relativno mlad, vendar tedaj že uveljavljen pesnik.

V popotovanju skozi življenje tako izjemno ustvarjalnega pesnika je bila zanimiva prav posebna razlaga njegove bogate ustvarjalnosti. Že kot Fulbrightov štipendist je pritegnil pozornost takratne mlade ameriške literarne srenje, ki ga je nemudoma sprejela za svojega in začela prevajati njegova dela. Torej je pridobil naklonjenost ameriškega bralstva, prav tako ga je navdihnili tudi Mehika, prijateljaval je skoraj z vsemi svetovnimi pesniki. Zato je imel priložnost, da se je ob pisanju umaknil iz Slovenije v tujino, predvsem od slovenske besede, in to je bil za njegovo ustvarjalnost umetniški izziv, da je ob tujih jezikih oblikoval slovensko besedo. In prav zato so njegove pesmi posebne, mogoče težke in na hitro nerazumljive, ker je ob vsaki besedi želel privabiti bralca k sodelovanju. Pogosto je opuščal velike začetnice in ločila, da je bil še trši oreh za razumevanje.

Čeprav je bil veren in se je visoko cenil, pa je znal o sebi povedati tudi, da mogoče vseeno ni posebej dober pesnik, ima pa dar, da zelo intenzivno začuti potenco mladih pesnikov in pesnic, tudi takih, ki še sami ne vedo, da je to njihovo poslanstvo.

In prav njegovo pomoč, prijateljstvo, zanimanje za sočloveka, skratka – vedrino je bilo čutiti tudi ob slovesu v začetku leta, ko sta se prepletala žalost in vedrina na obrazih pogrebcev ob spominjanju na tega velikega moža.

Dunja Špendal

Zahvala novemu občinskemu vodstvu

Basen o fekalijah, potočnem raku in drugih živalcah

Z velikim zadovoljstvom in olajšanjem sem prebral v novembrski številki Odseva novico, da je problem iztekanja fekalij pri gostilni Trzinka v potok ob Kidričevi ulici zdaj **saniran**. Kar verjeti ne morem, da je to res in da je **to naše nerganje po devetih letih, to je dva županska mandata in četrt, le obrodilo sad! In to v tako kratkem času, saj ni minilo niti pol leta, odkar je nova oblast prevzela vajeti v svoje roke!**

Zadevo sem preveril tudi pri Prodniku, a čeprav so mi potrdili, da je to res, nad njihovo razlago omenjene sanacije že nisem bil več tako zelo navdušen:

»Fekalije bodo sicer še naprej tekle v potok, a bodo odslej veliko bolj razredčene, njihova koncentracija bo manjša in v »dopustnih mejah«, se pravi v takšnih, ki so v praksi dovoljena tudi drugod po svetu!«

Malo sem v zadregi, kako naj to pomembno novico prenesem naprej v svojo sosesčino.

Sosede (ljudi) bom že še nekako pretental, da smo po devetih

letih bitke za čisto vodo v potoku vendarle zmagali mi, ker je tudi ta zmaga **»v dopustnih mejah«** še vedno naša zmaga, a kako naj to razložim ubogim drobnim ribicam, zelenim žabicam, ko bodo priplavale nazaj, če sploh bodo (!), da o kralju – **njegovem veličanstvu – potočnem raku** sploh ne govorim! Se bojim, da ga zaradi užaljenosti sploh nikoli več ne bo na spregled!

Čeprav teče potok znotraj Nature 2000, vseeno po tihem upam, da bodo živalce to razumele, da so fekalije vendarle razredčene v dopustnih mejah! In da za korenitejšo sanacijo občina žal nima denarja!

In kaj naj rečem za konec?

Novemu občinskemu vodstvu z županom na čelu vseeno hvala, hvala Prodniku, inšpektoratu Ministrstva za okolje in vsem, ki ste kakor koli pripomogli k tej »veličastni« (?) zmagi v Naturi 2000!

Hvaležni in še vedno – v dopustnih mejah – trajni podpornik trajne županove liste.

Drago Novak s Kidričeve

Križem kražem s smučkami po Lofotih

Od snežne nevihte do snežnega meteža, vmes pa šest dni zimske pravljice

Na kaj pomislite, ko slišite besedo Lofoti? Na nekaj daleč gori na severu? Mraz? Severni jeleni? Poznavalci rib bi gotovo povedali kaj več. Iskalci severnega sija bi prikimali. Da bi pa turni smučarji rinili na Lofote – no, ta je pa že skoraj lovsko.

Lofoti ležijo že v arktičnem krogu. Ko smo prebrali naslov predavanja, nas je že ob tem pošteno zazebljo. Še sreča, da je vmes vskočila zimska pravljica in pričarala prečudovite fotografske utrinke z lanskega marca, ki jih je Janja Majhenc povezala v zanimivem, dobro uro trajajočem predavanju v dvorani Marjance Ručigaj. In to prav na tisti četrtek, ko naj bi se odprlo nebo nad Slovenijo in nasulo snega za nekaj let naprej in nazaj. Čeprav so vremenoslavci razglasili alarm, se je na povabilo PD Onger Trzin zbralo lepo število obiskovalcev.

Lofotsko otočje na zemljevidu zlahka najdemo, če se pomaknemo na skrajni severozahodni del obal Norveške. Med 67. in 68. severnim vzporednikom poiščemo najjužnejši »izrastek« močno razčlenjene obale, ki se nadaljuje v tesno drug ob drugem nanizane otoke Norveškega morja, tako da je včasih težko vedeti, kje se konča morje in začne reka ter kaj je fjord in kaj jezero. »Pa je zelo mraz tam gori na severu?« smo jo malce nevedno povprašali. Odgovor, ki smo ga pričakovali, nam je pokvaril zalivski tok, ki je glavni krivec za precej toplejše podnebje glede na zemljepisno lego.

Norveško otočje, kamor severna svetloba privablja številne ljubitelje fotografije in slikanja (kot nam je povedala gostja, sonce marca ugaša približno dve uri), pa je Janjo zvalo na popotovanje s turnimi smučmi, kamor se je odpravila z majhno skupino turnosmučarskih ljubiteljev z agencijo Vertigo iz Kranja. Da je pred tem prehodila in presmučala našo Komno po dolgem in počez, ji je še kako prav prišlo, pa tudi izkušnje s 440 kilometrov dolgega 7-dnevnega smučarskega teka po Finski so jo utrdile za nov podvig.

Marsikateri od poslušalcev ne bo nikoli stopil na turne smučke ali pa odšel na Lofote, je pa lahko podoživel trenutke, ki jih je ujela v fotografski aparat: izjemne naravne lepote, tradicionalna vaška arhitektura in način življenja prebivalcev se za današnji čas zdita, kot bi se svet za trenutek ustavil. Čeprav so bile slike večinoma pobeljene s snegom, so očarali prečudoviti razgledi na gore, ki štrlijo iz morja, številni fjordi, samotni zalivi, za katere se zdi, da jih poznamo iz znanih prizorov epskih filmov, ali ribiške vasice z barvnimi lesenimi hiškami.

Lofoti so ena najbolj znanih in obiskanih turističnih točk Norveške, pa hkrati še vedno precej odmaknjeni od tistega mediteranskega vrveža, ki navrže na obalo tisoče turistov – sardin. No, na Lofotih so veliko bolj popularne trske (torski po norveško) ali kot jim pravimo po domače polenovke, ki so zelo zaželeni med ljubitelji ribolova. Ti v času ribolova povečajo 25.000 prebivalcev za nekaj tisoč več. Posušeni jeziki polenovk so baje prava specialiteta, vendar to vedo bolj Španci in Italijani, kamor izvozijo največ rib. Zato se je Janja uštel, ko je mislila, da bo zlahka prišla do polenovke – v trgovini jo je bilo nemogoče dobiti, čeprav so jih tam okoli v velikih količinah sušili na prostem.

Male norveške vasice s tipično rdečimi (rdeča barva ima tradicijo še iz starih časov, ko je bila tipična rdeča ostanek železarske industrije in kot taka najcenejša) enostavnimi hiškami ne rinejo v ospredje, tako kot tudi Norvežani ne, pa vendar pripovedujejo

zgodbo preprostih, trdoživih in tudi bolj redkobesednih Lofotčanov, ki se ne zapletajo kar tako v pogovor. To redkobesednost je izkusila tudi Janja, ko ji je oskrbnik vojaškega muzeja »pozabil« povedati, da bo za hipec skočil ven in jo kot skrbni gospodar zaprl v muzej.

Janja je natresla še veliko podrobnosti, od tega, da cest sploh ne solijo, pa da prevozna sredstva, od avtomobilov do vozičkov in koles, uporabljajo pri nas prepovedane »ježevke«. Po nakupih se odpravijo kar s sanmi, če je treba. Slovenci bi jih verjetno uporabljali neprestano, saj je liter bencina kar 8 evrov. Norveške cene pa veljajo tudi pri pivu in še čem. Je pa poceni elektrika (hidroenergije jim ne manjka), saj so celo tekaške proge ponoči osvetljene. Za turne smučarje, plezalce in druge ljubitelje narave pa so Lofoti na daljnem severu gotovo pravi raj.

Nataša Pavšek

PREDSTAVITE SVOJO DEJAVNOST NA FLORJANOVEM SEJMU

Tudi letos bo v Trzinu Florjanov sejem, ki postaja vse bolj priljubljen in dobro obiskan. Tokrat bo prireditev v soboto in nedeljo, 9. in 10. maja, spet na športnem igrišču ob Osnovni šoli Trzin. Turistično društvo Kanja Trzin vabi podjetnike, izdelovalce umetniških izdelkov in spominkov ter vse, ki bi radi predstavili svojo dejavnost, naj izkoristijo priložnost in se na sejmu predstavijo s svojo stojnico. Organizatorji bodo poskrbeli za zadostno število stojnic, vsi, ki jih Florjanov sejem zanima, pa naj se prijavijo pri Turističnem društvu Kanja Trzin. Prijavnice, ki jih je še dovolj, najlažje dobite v Informacijskem centru Ivana Hribarja, Ljubljanska cesta 12/f Trzin, vse potrebne informacije pa lahko dobite tudi po telefonu na št.: 01 564 47 30 oziroma www.td-trzin.si. Hvala.

Turistično društvo Kanja Trzin

Klicali so lepo vreme

Tudi letos je Društvo prijateljev mladine Trzin na pustno soboto pripravilo pustni sprevod po Trzinu, tokrat že štirinajsti po vrsti. Vreme organizatorjem 14. februarja, ko so se ob 14. uri začeli zbirati pred CIH, ni obljubljalo pretirane vročine, saj je bilo sivo in je od časa do časa tudi malo rosilo, vendar to dobre volje našemljenih otrok, njihovih staršev in nekaterih nekoliko starejših, a po srcu zelo mladih maškar, ni pregnalo. Pust in maškare so zato, da preganjajo zimo! Tudi če bela starka še kaže zobe in se brani z oblaki, ji pustne šeme jasno naznanjajo, da jo imamo dovolj in da bo zaželeno spet šele čez slabo leto.

Glavni organizator, predsednik DPM Lado Kraševac, še na jutranji kavici, podobno kot lani, ni vedel, ali mu bo uspelo dobiti še kakšnega harmonikarja ali kakega drugega glasbenika, ki bi ga nujno potrebovali. Usmilil se ga je veliki palček Smrk s svojo harmoniko. Raztegnil je svoj meh in vsi so takoj vedeli, da je čas, da se zberejo za sprevod. Dokaj dobra udeležba princesk, mišk, metuljčkov, vitezov, raznih borcev in pošasti ter številnih drugih simpatičnih likov je spet potrdila, da je prav, da v Trzinu še naprej pripravljamo takšne sprevode, saj so ti pravzaprav edina in prijetna priložnost, da mladi nadobudneži drugim pokažejo, kako lepe in zanimive maske imajo, kakšna je njihova domišljija, spretnost njihovih staršev, in da se v novih pustnih podobah družijo s prijatelji. Saj se najmlajši zdaj v maskah družijo tudi s prijatelji v vrtcih in šoli, pa vendar je lepo, če svoje maske pokažejo že na pustno soboto tudi drugim Trzincem. Včasih so otroci, ki so se našemili v maškare, hodili od hiše do hiše in prosjačili za pusta hrusta, zdaj pa je takih vse manj. Trzin se je spremenil, in prav pustni sprevodi so zelo simpatična možnost za maškarado najmlajših v našem kraju.

Kot že vsa leta do zdaj so se tudi tokrat zelo dobro izkazali nekateri trzinski gostinci. Mlade maškare so se ob spremljavi poskočnih viž harmonike najprej ustavile v Piceriji in špagetariji Olivija, kjer so jih pričakali z okusnimi krofi in toplimi napitki. Skupina mask se je vse bolj večala in glavni parkelj je ukazal, naj se premaknejo proti novemu naselju, kjer so jih že čakali v novem baru Eva, ki je urejen poleg trgovine Mercator, kjer je bila včasih okrepčevalnica Bor. Spet je bilo takoj videti, da bodo maškare lahko izpolnile zahtevo, da morajo biti za pusta mastni okrog ust. Vsaj velika večina, če ne že vsi, so bili okrog ust tudi sladki, saj so bili tudi tokrat krofi zelo okusni. Skupini so se pridružile nekatere zanimive maske iz novega dela Trzina, tako da je skoraj enako velika skupina, saj so medtem nekateri malčki že naveličali in so šli po svoje, krenila nazaj proti staremu delu naselja, kjer so jih najprej pogostili v gostilni Pr' Jakov Met. Tudi tokrat so se gostitelji izkazali. Na svoj račun so namreč prišli tudi spremljevalci sprevoda in radovedneži, ki so se prijetno zabavali, ko so si ogledovali domiselne in posrečene maškarce ter ugibali, kdo od starejših se skriva za kakšno masko. Druženje je bilo tako prijetno, da je sprevod že krepko zamujal, ko so udeleženci trzinskega kamevala nazadnje le prišli do bara La Goja. Čeprav so vsi pojedli že vsaj po en krof, se jim tudi tu niso mogli upreti, zraven pa se je spet prilegel tudi čaj in kuhanček za starejše. Razpoloženje je bilo vedno boljše, naraščala pa je tudi radovednost, katera maska bo nagrajena, zato se je sprevod hitro preselil na sosednje dvorišče, kjer pa so imeli kaj videti. V gostilni Pr' Narobet so jih pozdravili zares gostoljubno z bogato obloženo veliko mizo, na kateri so se ponujale najrazličnejše slaščice, kanapejčki in mesni prigrizki. Na mizi, ki jo je krasila velika posoda s prelepimi tulipani – ti so potrjevali, da je pomlad res že pred vrati, so se ponujale tudi najrazličnejše osvežilne pijače, tako da so udeleženci za hip kar pozabili, da jih čaka še slavnostna razglasitev in podelitev nagrad za najbolj posrečene in najlepše maske. Organizatorji so pri sponzorjih zbrali kar precej lepih nagrad, vseeno pa so bili v zadregi, ko je bilo treba izbrati najlepše. Pravzaprav so bile lepe vse maske, in bi si vse zaslužile nagrado. Na nek način so jo tudi dobili, saj so se med veselim potepanjem po Trzinu lahko do sitega najedli, napili, naklepotali in nasmejali. Na koncu so bili lahko

vsil zadovoljni, da so po svoje pregnali tudi kisló vreme. Že zdaj je jasno, da pomlad kmalu pride!

Miro Štebe

Smučarska tekma: Veleslalom v Trzinu

Čeprav je zima pri nas še vedno sorazmerno skopa s snežnimi padavinami, je na trzinskem smučišču v Dolgi dolini po zaslugi prizadevnega dela članov smučarskega društva praktično ves zimski čas, tudi ko drugje ni bilo snega, živahno in zasneženo. Marljivi smučarji so poskrbeli, da je bilo na smučišču vsaj toliko snega, da so lahko ob koncih tednov tam redno pripravljali smučanje za najmlajše, ki so imeli tudi možnost, da ob pomoči izkušenih društvenih vaditeljev in učiteljev spoznajo osnove smučarskega športa.

Kljub zeleni zimi, pomanjkanju denarja in majhnim smučiščem ne preveč prijazna zakonodaja, je trzinskemu smučarskemu društvu uspelo, da ima njihovo smučišče, kot pravijo, vse, kar imajo tudi velika smučišča. V to jih pravzaprav sili zakonodaja, ki za majhna vaška smučišča postavlja enake pogoje, kot jih morajo izpolnjevati velika turistična smučišča. Člani Smučarskega društva Trzin so se več let trudili, da so pridobili vsa potrebna dovoljenja in druge papirje, izučili vse potrebne strokovne kadre ter pridobili vso potrebno tehniko – od dveh vlečnic do teptalcev, snežnih topov in druge potrebne opreme. Smučišče tako rekoč vsako leto nekoliko popravljajo, izboljšujejo, ob tem pa pridno urejajo tudi brunarico in njeno okolico, da se smučarji in drugi obiskovalci tam lahko pogrejejo, spočijejo in družijo. Smučišče z brunarico je ob koncih tednov kar priljubljena izletniška točka za številne Trzince in druge obiskovalce, saj prostor za svoje piknike in druge družabne prireditve lahko najamejo tudi v poletnih mesecih.

Čeprav je bilo smučišče odprto vse konce tednov, pa so vsi nestrpno čakali veliki dogodek, trzinsko občinsko smučarsko prvenstvo v veleslalomu. Sedmega februarja, malo po obilnejšem sneženju tudi v Trzinu, so že tradicionalno tekmovanje tudi pripravili. Tistega dne je bilo v Dolgi dolini čutiti, da smo še vedno narod smučarjev. Ob zlato-srebrni Tini Maze, dvojni zmagi biatlonca Jakova Faka, ekipnih zmagah naših skakalcev, uspehah Petra Prevca kot posameznika in ob uspehah naših deskarjev so tudi člani trzinskega smučarskega društva dosegli lepo zmago, saj so tako rekoč profesionalno pripravili tudi letošnjo veleslalomsko tekmo za vse kategorije tekmovalcev. Prijavljenih je bilo štirideset tekmovalcev, od najmlajših otrok do najstarejših veteranov. Tekma je bila speljana v dveh tekih, vse je potekalo tekoče, saj so se prizadevni člani društva spet zelo potrudili pri pripravi proge, kjer je bilo najprej skoraj preveč snega za izvedbo tekme.

Prvenstva so se udeležili tudi župan Peter Ložar, podžupan Rado Gladek, ki se je tudi hrabro pognal na smučeh po strmini in zasedel v svoji kategoriji solidno 5. mesto. Na smučišču je bilo kar nekaj svetnikov. Naj posebej omenim Miha Pančurja, ki je, čeprav mlad, vzel svoje delo v občinskem svetu zelo resno in se tudi sicer kar pogosto udeležuje družabnih dogodkov v Trzinu, kar pri nekaterih drugih svetnikih še vedno pogrešamo. Župan je na koncu tekme podelil priznanja, medalje in pokale, ki so jih prejeli najboljši:

Predšolske deklice:

1. mesto Zobavnik Tea

Deklice 1. – 4. razred:

1. mesto Nemec Ela
2. mesto Breznik Zoja

Deklice 5. – 9. razred:

1. mesto Mesar Živa
2. mesto Kocjan Špela
3. mesto Nemec Neža

Mladinke 15 – 20 let:

1. mesto Lagoja Klementina

Predšolski dečki:

1. mesto Zobavnik Jan
2. mesto Kocjan Jure

Dečki 1. – 4. razred:

1. mesto Smerajc Nik
2. mesto Golob Rok

Dečki 5. – 9. razred:

1. mesto Zalar Žan
2. mesto Valenčak Aljaž
3. mesto Jemec Nejc

Mladinci 15 – 20 let:

1. mesto Lap Martin
2. mesto Strajnar Luka

Člani 20 – 35 let:

1. mesto Hribar Bojan
2. mesto Lap Anže
3. mesto Lap Jan

Članice 35 – 45 let:

1. mesto Arzenšek Martina

Člani 35 – 45 let:

1. mesto Perko Zoran
2. mesto Valenčak Franci
3. mesto Pelan Peter

Člani 45 – 55 let:

1. mesto Štebe Matjaž
2. mesto Jankovič Jože
3. mesto Habjan Roman

Veterani nad 55 let:

1. mesto Zupan Anton
2. mesto Smerajc Andrej

Vsi tekmovalci, ki so se uvrstili do tretjega mesta, so dobili medalje, absolutna zmagovalca v vseh kategorijah pa sta bila Mesar Živa in Hribar Bojan, ki sta za zmago poleg medalj prejela tudi pokala.

Prizadevni delavci Smučarskega društva Trzin so za vse pripravili golaž in »kuhančka«, da so se lahko po naporni tekmi v veseli družbi, ko so razne domislvice in šale kar deževalo, dobro podprli. Za najmlajše so pripravili topel čaj in hot-dog. Tekmovanje si je ogledalo kar precej gledalcev, ki so se zabavali ob spremljanju lepe tekme in spodbujanju svojih prijateljev ter zadrževali dih ob redkih padcih, ki so se zgodili. Na srečo zdravniška pomoč pri nobenem padcu ni bila potrebna.

Pohvaliti moramo tudi redarja Janeza Zajca in Zorana Rinka, ki sta uspešno pomagala udeležencem in gledalcem pri parkiranju, saj so se številni na tekmovanje pripeljali z avtomobili.

Članice in člani Smučarskega društva Trzin so se resnično izkazali, za uspešno izvedeno tekmo jih moramo pohvaliti.

Tekst in foto: ZMAK

Absolutna zmagovalca Živa in Bojan

Borbena na progi.

URNIK ODVOZA ODPADKOV – OBČINA TRZIN

2015 JANUAR							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
1				1	2	3	4
2	5	6	7	8	9	10	11
3	12	13	14	15	16	17	18
4	19	20	21	22	23	24	25
5	26	27	28	29	30	31	

2015 FEBRUAR							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
5							1
6	2	3	4	5	6	7	8
7	9	10	11	12	13	14	15
8	16	17	18	19	20	21	22
9	23	24	25	26	27	28	

2015 MAREC							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
9							1
10	2	3	4	5	6	7	8
11	9	10	11	12	13	14	15
12	16	17	18	19	20	21	22
13	23	24	25	26	27	28	29
14	30	31					

2015 APRIL							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
14			1	2	3	4	5
15	6	7	8	9	10	11	12
16	13	14	15	16	17	18	19
17	20	21	22	23	24	25	26
18	27	28	29	30			

2015 MAJ							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
18					1	2	3
19	4	5	6	7	8	9	10
20	11	12	13	14	15	16	17
21	18	19	20	21	22	23	24
22	25	26	27	28	29	30	31

2015 JUNIJ							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
23	1	2	3	4	5	6	7
24	8	9	10	11	12	13	14
25	15	16	17	18	19	20	21
26	22	23	24	25	26	27	28
27	29	30					

2015 JULIJ							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
27			1	2	3	4	5
28	6	7	8	9	10	11	12
29	13	14	15	16	17	18	19
30	20	21	22	23	24	25	26
31	27	28	29	30	31		

2015 AVGUST							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
31						1	2
32	3	4	5	6	7	8	9
33	10	11	12	13	14	15	16
34	17	18	19	20	21	22	23
35	24	25	26	27	28	29	30
36	31						

2015 SEPTEMBER							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
36		1	2	3	4	5	6
37	7	8	9	10	11	12	13
38	14	15	16	17	18	19	20
39	21	22	23	24	25	26	27
40	28	29	30				

2015 OKTOBER							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
40				1	2	3	4
41	5	6	7	8	9	10	11
42	12	13	14	15	16	17	18
43	19	20	21	22	23	24	25
44	26	27	28	29	30	31	

2015 NOVEMBER							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
44							1
45	2	3	4	5	6	7	8
46	9	10	11	12	13	14	15
47	16	17	18	19	20	21	22
48	23	24	25	26	27	28	29
49	30						

2015 DECEMBER							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
49		1	2	3	4	5	6
50	7	8	9	10	11	12	13
51	14	15	16	17	18	19	20
52	21	22	23	24	25	26	27
1	28	29	30	31			

Legenda: BIOLOŠKI ODPADKI

URNIK ODVOZA ODPADKOV – OBČINA TRZIN

2015 JANUAR							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
1				1	2	3	4
2	5	6	7	8	9	10	11
3	12	13	14	15	16	17	18
4	19	20	21	22	23	24	25
5	26	27	28	29	30	31	

2015 FEBRUAR							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
5							1
6	2	3	4	5	6	7	8
7	9	10	11	12	13	14	15
8	16	17	18	19	20	21	22
9	23	24	25	26	27	28	

2015 MAREC							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
9							1
10	2	3	4	5	6	7	8
11	9	10	11	12	13	14	15
12	16	17	18	19	20	21	22
13	23	24	25	26	27	28	29
14	30	31					

2015 APRIL							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
14			1	2	3	4	5
15	6	7	8	9	10	11	12
16	13	14	15	16	17	18	19
17	20	21	22	23	24	25	26
18	27	28	29	30			

2015 MAJ							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
18					1	2	3
19	4	5	6	7	8	9	10
20	11	12	13	14	15	16	17
21	18	19	20	21	22	23	24
22	25	26	27	28	29	30	31

2015 JUNIJ							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
23	1	2	3	4	5	6	7
24	8	9	10	11	12	13	14
25	15	16	17	18	19	20	21
26	22	23	24	25	26	27	28
27	29	30					

2015 JULIJ							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
27			1	2	3	4	5
28	6	7	8	9	10	11	12
29	13	14	15	16	17	18	19
30	20	21	22	23	24	25	26
31	27	28	29	30	31		

2015 AVGUST							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
31						1	2
32	3	4	5	6	7	8	9
33	10	11	12	13	14	15	16
34	17	18	19	20	21	22	23
35	24	25	26	27	28	29	30
36	31						

2015 SEPTEMBER							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
36		1	2	3	4	5	6
37	7	8	9	10	11	12	13
38	14	15	16	17	18	19	20
39	21	22	23	24	25	26	27
40	28	29	30				

2015 OKTOBER							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
40				1	2	3	4
41	5	6	7	8	9	10	11
42	12	13	14	15	16	17	18
43	19	20	21	22	23	24	25
44	26	27	28	29	30	31	

2015 NOVEMBER							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
44							1
45	2	3	4	5	6	7	8
46	9	10	11	12	13	14	15
47	16	17	18	19	20	21	22
48	23	24	25	26	27	28	29
49	30						

2015 DECEMBER							
TEDEN	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB	NED
49		1	2	3	4	5	6
50	7	8	9	10	11	12	13
51	14	15	16	17	18	19	20
52	21	22	23	24	25	26	27
1	28	29	30	31			

Legenda: MEŠANI KOMUNALNI ODPADKI EMBALAŽA

Nekaj novega za sladkosnedce

Našim krajanom in krajkam sladke stvari ne gredo preveč v slast, kot kažejo izkušnje tistih, ki nam ponujajo sladice vseh vrst. Ali imamo preveč sladko življenje, ki ga ne kaže dodatno sladiti, morda so problematične lokacije ponudnikov, ali morda splošna kriza, ki nas sili v preiščeno ravnanje z denarjem ... Resda v preteklosti ni bilo veliko ponudbe na tem področju, razen v nekaterih gostilnah. Pa tudi takrat, ko so se nekateri opogumili in nam ponudili omamne sladice, so kaj kmalu obupali in zaprli vrata. Vse to pa ni ustavilo mlade podjetnice Jane Čurovič in njene namere odpreti nekaj svojega. Tako je sredi novembra na Kidričevi, v nekdanjih prostorih mesarije Arvaj, odprla vrata slaščičarne in sendvičarne PALETA. S tem sta Jana in njen partner Karmeno Čavlovič razširila ponudbo njegovega bara, v katerega vodijo sosednja vrata.

Koliko časa je bar, sendvičarna in slaščičarna PALETA že v Trzinu, zakaj ravno slaščičarna in zakaj ravno pri nas?

Slaščičarno in sendvičarno smo odprli lani sredi novembra, sicer pa je bar v Trzinu že vrsto let, le preimenoval se je. Zakaj ravno slaščičarna? S partnerjem sva se odločila, da razširiva gostinsko ponudbo njegovega bara. V bližnjem izpraznjenem prostoru sva tako odprla slaščičarno in sendvičarno. Poleg tega sedaj živiva v Trzinu.

Kaj vse ponujate? Ali pripravljate vse sami?

Ponujamo sveže pripravljene torte, pite, razne piškote. V sobotah ponudimo gostom še kremne rezine (kremšnite). Vse slaščice so domače, brez umetnih sestavin. Zaradi tega je rok trajanja sicer krajši, a okus je veliko boljši. Slaščice nam peče slaščičarka z dolgoletnimi izkušnjami, ki so ji kvalitetne sestavine zelo pomembne. Ponujamo pa tudi torte po naročilu. Naredili smo jih že veliko. Pripravimo kakršno koli: s fotosliko, različnih oblik, velikosti, iz dveh različnih polovic ... Vse je narejeno po željah naročnikov.

Vsak dan gostom ponudimo tudi sveže pripravljene sendviče. Te pripravljam sama. Posebnost teh sendvičev je italijanski mehak kruhek Tarmezzin, ki ga lahko jeste hladnega ali popečenega. Kakšne naj naredim, da bodo drugačni, mi je svetoval prijatelj, profesionalni kuhar, ki mi je tudi pripravil recepte. Nekako najbolj poseben sendvič je piščančji, v katerem je zapečeno meso, narezano na zelo tanke rezine, dodana je tudi omaka Cezar, paradiznik in list solate. Poleg tega imamo še druge sendviče: tunine, s pršutom ... V dopoldanskem času veliko sendvičev naroči nekaj podjetij iz industrijske cone.

Odprto imate od jutra do večera. Kako zmorete vse to, imate pomoč?

Ker je slaščičarna šele pred kratkim odprla vrata, nas ljudje še ne poznajo dobro, zato zaenkrat zmorem vse sama, in delamo cel dan, od ponedeljka do nedelje.

Ambient pri vas je drugačen, svež. Od kod ideja za to?

Ime lokala izhaja iz pohištva v lokalu, torej iz palet. Lansko leto sva bila s partnerjem na morju in pred neko hišo sva videla sedežno garnituro iz palet. Tako zelo nama je bila všeč, da sva v takem stilu želela opremiti slaščičarno. Tako so izdelali po najinih zamislih pohištvo, ki je enostavno, lepo, ekološko in predvsem drugačno. Za dekoracijo sva dodala še lesene zabojčke in ostale dodatke, ki popestrijo prostor.

Vse več je poudarka na zdravi prehrani in njenih sestavinah. Kaj nam lahko ponudite pri vas?

V naši ponudbi so pirini piškoti, konopljni piškoti, pa brezgluten-

Jana Čurovič v Paleti

ski čokoladni hlebčki ... Tudi presne torte naredimo po naročilu. So pa take torte zaradi ekološko pridelanih sestavin dražje in jih zaradi tega nimamo v redni ponudbi. Poleg tega so vse ostale tortice narejene brez umetnih dodatkov, so bolj lahke, sočne. Zaradi tega je resda rok trajanja krajši, a okus je tak, kot so bile sladice nekoč.

Lokala sta nekako sredi naselja. Ali se okoliški prebivalci glede hrupa in razgrajanja kaj pritožujejo?

Nihče se še ni pritožil. Res pa je, da zapremo ob 22. uri, in potem je mir.

Kakšne so vaše želje, načrti za ponudbo v prihodnje?

Spomladi, ko nas bo začelo greti sonce, bomo mize in stole postavili tudi pred lokal. Poleg tega načrtujem, da bi uredila risarski kotiček za mlajše otroke ali majhno igralo, da bi se otroci zabavali, tako da bodo starši v miru jedli sladico. Poleti pa bom v ponudbo vključila še sladoled, sadno kupo, sadne napitke ...

Pri vseh načrtih, ki jih imate, vas podpira tudi vaš partner. Slišala sem, da se je ukvarjal z bodybuildingom ...

Ne z bodybuildingom, s fitnessom. Najbolje, da vam kaj več o tem pove kar on sam.

Zakaj ravno fitness in kako dolgo že trenirate?

(odgovarja Karmeno Čavlovič)

S treningi sem začel pred desetimi leti. Spremljal sem druge, ki so to počeli, in začelo je zanimati tudi mene. Potem pa me je Naja Čorič, ki se je s tem aktivno ukvarjala, spodbudila, da sem se prijavil tudi na nekaj tekmovanj. In sem šel poskusit.

Kako poteka fitness trening, kako se dobi tako izklesane mišice?

Zjutraj najprej tečem 30 minut, za ogrevanje. Potem grem za eno uro v fitness in utrjujem vsakič le dve mišici. Vsak dan drugi dve, za roke, hrbet, rame, trebuh, prsa. Mišice nog niso pomembne za tekmovanja, ampak jih moraš vseeno utrjevati. Kako pa bi izgledal nekdo z razvitimi zgornjimi mišicami pa s suhimi nogami (nasmeh)? To ne gre. Treniram 5 dni, potem sledita dva dni počitka.

Kaj je še pomembno pri treniranju?

Imeti moraš nek sistem. In urejeno prehrano. Ne smeš uživati preveč hidratov in sladkorja. Jestni moraš bolj beljakovinsko hrano, to je meso, kakšnega piščanca, pa ribe, zelenjavo. Ostalega pa čim manj. Lepe mišice se da doseči samo z urejeno prehrano in treningom. Mišica se razvije, zraste in maščoba se popolnoma stopi.

Leta 2013 ste bili tudi na tekmovanju. Kako vam je šlo?

Nisem šel na veliko tekmovanje. Dvakrat ali trikrat. Zadnjič sem

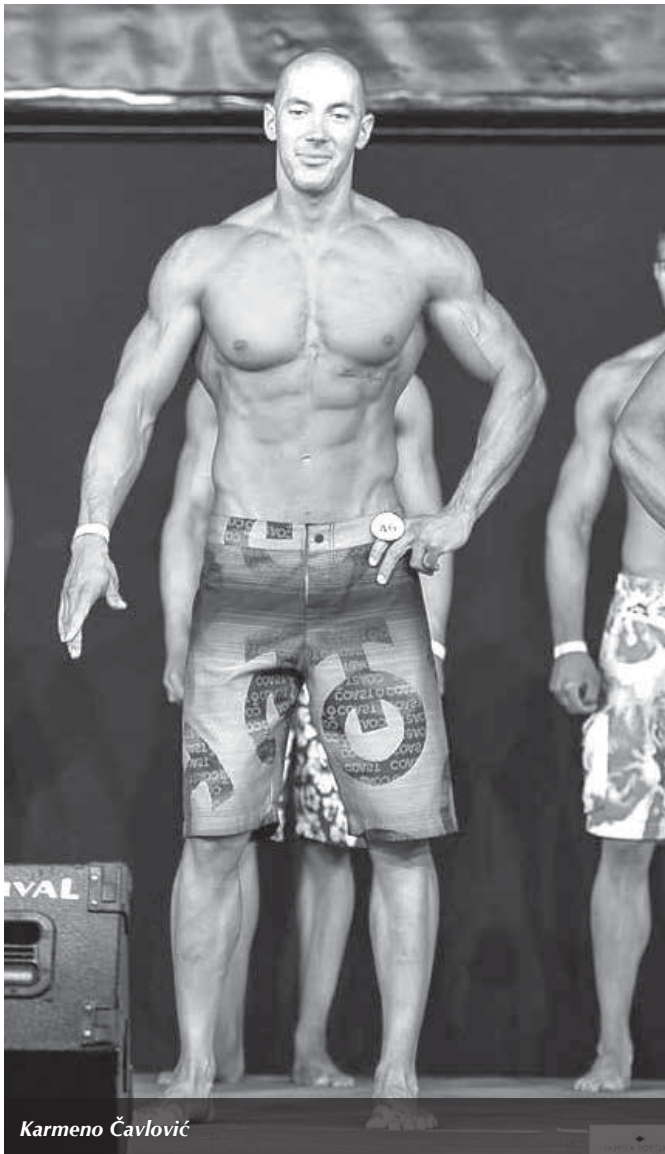
šel v Maribor na Maximum Open 2013, kategorija fitness, in bil med tridesetimi tekmovalci deseti. Bil sem zadovoljen z uvrstitvijo. Zdaj pa treniram samo v prostem času, za lastno veselje.

Opišite mi, kako izgleda tako tekmovanje. Kje so, kako potekajo ...

Fitnes tekmovanja so povezana z višino in težo. Konkretno za mojo kategorijo je bila pomembna samo višina. Meja je 175 cm. Teža ni pomembna. Tekmovanja so dva do trikrat letno. Nekatera so v Sloveniji, nekatera v tujini. Prijavi se lahko vsak. Sledi predizbor, kjer nekateri izpadejo – taki, ki nimajo dovolj izrazitih mišic. Potem sledi samo tekmovanje. Seveda se je potrebno pred vsakim tekmovanjem namazati s posebno rjavo barvo in še z oljem, da so mišična vlakna bolj vidna. Tam smo vsi res zelo črni. Prideš na oder, postaviš se v določene poze, se obračaš in pokažeš mišice. Nič ni napenjanja, tako kot pri bodybuildingu. Pomembne so samo točno določene poze, kjer se vidijo posamezne mišice.

Kako gresta skupaj fitnes in slaščice, izklesane mišice in maščoba? Tako kot gre skupaj bela in črna, pa veliko in majhno ... Nekaj je nujno, nekaj je za veselje. Nekaj je potrebno za preživetje, nekaj pa za dušo, za hobi. Kakor koli, veseli smo, da mladi sledijo svojim sanjam in pridejo poskusit srečo prav v naš Trzin. Obema, Jani in Karmenu, želimo pri njuni poslovni poti in zasebno veliko uspeha.

Tanja Jankovič

Karmeno Čavlovič

Jana Čurovič, Ljubljanka, dolgoletna plesalka v Kazini, po izobrazbi diplomirana ekonomistka. Urejena, disciplinirana, energična in prijazna. Ljubi poletja in obožuje italijansko hrano. Vedno si je želela na samostojno pot, imeti svojo trgovino. Po letih službovanja na področju ekonomije in marketinga, v manjših in večjih sistemih, so jo tudi nečloveški odnosi med zaposlenimi in nadrejenimi spodbudili, da je tvegala in se podala na pot samostojnosti. Pravi, da je sedaj resda od jutra do večera v službi, a se počuti bolj svobodno. To dejavnost je izbrala zaradi partnerjevega dela in predvsem zato, ker ji veliko pomeni, da to počne z nekom, s katerim je skupaj tudi zasebno.

Kaveljci Šole zdravja

V prejšnji številki Odseva smo poročali, kako junaško in vztrajno vsak dan kljub mrazu in slabim vremenskim pogojem telovadci skupine Šole zdravja prihajajo k jutranji telovadbi. Poročali smo, da so se zbrali tudi na silvestrovo zjutraj, pa čeprav je živo srebro na termometru kazalo krepko pod ničlo. V dokaz bi morali objaviti zgornjo fotografijo, pa nam je ponagajal tiskarski škrt. Vsem se iskreno opravičujejo. Tokrat prav zato objavljamo fotografijo, ki je v prejšnji številki izpadla. Vsem jutranjim telovadcem želimo krepko zdravje in da bi jim bile vremenske razmere vseeno bolj naklonjene.

JAVNI VPIS NOVINECV ZA ŠOLSKO LETO 2015/2016

Na podlagi tretjega odstavka 20. člena Zakona o vrtcih (Ur.l. RS, št. 12/1996, 44/2000, 78/2003, 113/2003-UPB1, 72/2005, 100/2005-UPB2, 25/2008, 98/2009-ZIUZGK, 36/2010, 62/2010-ZUPJS, 94/2010-ZIU, 40/2012-ZUIJF) objavljamo javni vpis novincev v Osnovno šolo Trzin, Enoto vrtca Žabica za šolsko leto 2015/2016. Vloge za vpis predšolskega otroka v vrtec oddajte najpozneje do 31. marca 2015 na naslov: Svetovalna služba, Ploščad dr. Tineta Zajca 1, 1236 Trzin.

Obrazec vloge dobite v tajništvu vrtca oziroma na spletni strani vrtca www.vrtec-trzin.si.

Ravnateljica
mag. Helena Mazi Golob

Ne preveč posrečena predstavitev Trzina

Sejem Alpe-Adria, Turizem in prosti čas, v organizaciji Gospodarskega razstavišča Ljubljana je bil osrednji turistični dogodek območja Alpe-Jadran, pripravili pa so ga v času od zadnje srede do sobote v mesecu januarju.

Poudarek letošnjega sejma je bil na aktivnem turizmu, torej pohodništvu, kolesarjenju in ribolovu. Svojo pestro ponudbo je predstavilo 330 turističnih ponudnikov iz 12 držav.

Turistična zveza Slovenije pa se je na sejmu predstavljala tudi s srednješolskima projektoma Več znanja za več turizma ter z Zgodbami iz turizma, že tradicionalno pa so za pestro, živo in zabavno dogajanje poskrbela lokalna turistična društva.

Med slovenskimi razstavljalci je bilo mogoče najti vse pomembne protagoniste v turizmu, od Javne agencije Spirit Slovenija, turističnih agencij do Turistične zveze Slovenije, Planinske zveze Slovenije, Turizma Ljubljana, Združenja turističnih vodnikov Slovenije, podjetij in institucij, ki se ukvarjajo s turizmom, ter raznih lokalnih društev, med katerimi se je predstavilo tudi naše. Iz vseh predstavitev je bilo mogoče spoznati pisano kulturno in etnološko izročilo slovenskih pokrajin in zamejstva, kar je sestavni del turistične ponudbe.

Tudi tokrat smo imeli prostor na dveh lokacijah. Na prvi, ki smo jo dobili sorazmerno poceni preko Turizma Ljubljana, je bilo vključenih toliko ponudnikov, da naša prisotnost ni bila opažena, torej prostor ni bil najbolj primeren. Drugi prostor pa smo najeli od Turistične zveze Slovenije, ki je glavna povezovalka turističnih ponudnikov oziroma društev. Tudi tam smo imeli samo manjši prostor, enako kot lani, tako da so tega lahko več ali manj zasedli le naši rezbarji. Organizatorji so nam v petek popoldne zagotovili tudi določen čas za predstavitev našega društva na prireditvenem odru. Žal je letošnja zima prav tistega dne pokazala vse svoje zobe in dodeljeni oder za »živo« predstavitev je zaradi odpovedi nastopajočih ostal prazen. Kasneje so nam na Zvezi prijazno dodelili še dodaten prostor za predstavitev kulinarike Gostilne Narobe. Ko je Žiga Zeman raztegnil meh, smo bili na lepem v samem središču dogajanja. Kot na splošno opažamo na naših prireditvah in proslavah, je

bilo tudi na tem sejmu enako: ljudje se sprehajajo, ustavljajo pa se predvsem pri stojnicah, kjer imajo degustacije. To spoznanje smo izkoristili tudi ob tej priložnosti za promocijo, pogovore in izmenjavo izkušenj. Podobno smo ravnale tudi me ob obiskih drugih stojnic, kjer smo navezovalle stike in vabile stojničarje na naš Florijanov sejem. Kot je zapisal prof. dr. Janez Bogataj, je pomemben del turizma, tudi trzinskega, prav kulinarčna ponudba, ki se vedno bolj prilagaja letnim časom. Slovenska posebnost je, da imamo eno jed, ki se različno imenuje, hkrati pa imamo tudi po več različnih jedi z istim imenom.

Že daljnega leta 1905 je takratni znani ljubljanski župan in naš rojak Ivan Hribar želel turizem spodbuditi tako, da bi ljubljanski grad spremenili v center kulturnega dogajanja, v njem uredili muzeje, galerije, gostinske prostore, dvorane za shode in ples; prav bi bilo, da bi o tem razmislilo tudi sedanje vodstvo naše prestolnice.

In kaj bi Ivan Hribar menil o naši sedanji predstavitvi Trzina? Bila je revna, brez pravih oboležij, zato je to izgubljena priložnost. V prijetnem spominu imamo vsi, ki že leta sodelujemo, še vedno čas, ko smo preko Srca Slovenije imeli najkakovostnejše prireditve, ko se je pri naši predstavitvi plesalo, pelo, na odru je bilo prikazano vse naše pestro življenje in tudi zelo bogata kulinarčna ponudba je bila. Takrat so prav vsi obiskovalci vedeli, da smo iz Trzina. Zdaj pa žal ni bilo tako odmevno, zato je čas, da se vprašamo, kako naprej. Ponuja se sicer več možnosti, vse pa so povezane tudi s finančnimi sredstvi. Lahko se predstavljamo, in to res kvalitetno – mogoče vse dni sejma, lahko samo en dan ali pa se sploh ne in počakamo na boljše čase. Na vsak način pa se lahko bolje predstavimo s sodelovanjem vseh zainteresiranih: Občine, turističnega društev in ostalih društev, s predstavitvijo naše kulturne dediščine, domače obrti, športa, kulture, gostincev pa tudi s ponudbo prenočitvenih zmogljivosti, ki so zaradi bližine Ljubljane vsekakor zanimive, seveda pa potrebujemo tudi primerno močno reklamo. Vse to, prav vse! To je namreč turistična ponudba kraja in predstavitev Trzina.

Dunja Špendal

Predstavnika šole in občani prijeli storilca

Samozaščitni Gordon Breznik

Januarja se je v Trzinu zgodil neljubi dogodek. Neznanec je ropal v stanovanjski hiši pri Narobetu. Storilca, domnevno romunskega državljanca, je opazila Polona

Breznik in pohitela v lokal obvestit brata Gordona Breznika, ki se je takoj zapodil za storilcem in ga že po približno sto metrih ujel. Takrat je storilec potegnil dolg izvijač in začel mahati proti Gordonu, ki se je pametno umaknil, vendar ga je še naprej zasledoval iz varne razdalje. Ponovno ga je prestregel pri Čebulovem mostu, kjer mu je pomagal še en občan, vendar se jima je storilec spet iztrgal in pobegnil v šolo. Tam sta ga prijela in do prihoda policije pridržala ravnateljica Helena Mazi Golob in učitelj športne vzgoje Jani Muha. Druge učiteljice pa so v tem času poklicale policijo in zaklenile vrata šole, ki sta jih do takrat pridržala dva občana. Moški je imel pri sebi dva izvijača, vendar v šoli ni bil več nasilen in je milo prosil, naj ne pokličejo policije. Seveda se ga niso usmili, saj so že vedeli, da je pri Narobetovih ukradel tri natakarske denarnice, v katerih je bil denar za menjavo, ob tem pa še več zlatih in drugih vrednejših predmetov. Zaradi priselnosti domačih, občanov in delavcev šole se mu

rop ni posrečil, in bo verjetno imel precej opravka s sodnimi organi.

Dobro je, če občani delujejo samozaščitno, vendar je pri tem pomembno, da so previdni, kot je bil Gordon, saj so predmeti in denar nadomestljivi, življenje pa ne.

Višji policijski inšpektor Metod Vidmar iz Policijske uprave Domžale se je šoli in občanom pisno zahvalil za pomoč in prijete storilca kaznivega dejanja.

Mislím, da bi tudi občina lahko tako samozaščitne občane pohvalila in odlikovala.

In še ena »cvetka« ob dogodku. Učenci so se šalili, da sploh ni čudno, da se je storilec zatekel v šolo, saj imajo tam nalepko za varno točko, tako da se je Romun najbrž prav zato zatekel tja. Vzemimo to kot hudomušnost naših otrok, ki niso obremenjeni s tegobami življenja kot odrasli.

Tekst in foto: ZMAK

Mlada trzinska športnika

Jure in Žan Močnik

Trzin je kraj, kjer živijo mnogi nadarjeni športniki, umetniki, znanstveniki. Lahko bi rekli, da je toliko talentov med mladimi na tako majhnem prostoru neverjetno naključje, vendar ne gre za naključje, kot to tudi ni, saj je majhna Slovenija po številu prebivalcev ena najuspešnejših držav v športu. Razlogi za to so v odličnem delu z mladimi. Seveda pa brez požrtvovalnega dela staršev, ki svoje otroke spodbujajo k zdravemu načinu življenja, tudi ne gre. Tako je tudi v družini Močnik, kjer sta oba sinova že od zgodnjih otroških let zapisana športu.

Žan je strelec, torej fant z mirno roko. Streljati je začel že v osnovni šoli, kjer ga je za ta šport navdušil nekdanji ravnatelj OŠ Franci Brečko, ki je vodil strelski krožek. Ni čudno, da se je Žan že v osnovni šoli pridružil Strelskemu društvu Trzin, kjer je lahko pod skrbnim vodstvom izkušenih trenerjev začel nabirati svoje prve strelske izkušnje in znanje. Zdaj je dijak srednje šole. Poleg odličnega uspeha v šoli redno trenira streljanje, in sicer v kategoriji zračna puška 10 m. Začel je trenirati s serijsko zračno puško, pri prehodu v srednjo šolo pa je prešel na trening in tekmovanje s standardno zračno puško, ki je malo težja in veliko bolj natančna.

Kako usklajuješ šolo, šport in prosti čas?

Ni lahko, vendar se z veliko volje da. Seveda je na prvem mestu šola, kjer mi gre dobro, ostali prosti čas pa porabim za treninge. Redko najdem prosti čas, takrat pa se družim s prijatelji.

Kakšni so tvoji dosednji rezultati?

Zadnji uspeh je 4. mesto v četrtem kolu članske državne lige, kjer je ekipa Trzina zmagala, in še 3. mesto v petem kolu državne lige.

Gojiš še kakšen šport?

Tečem in kolesarim za kondicijo, za druge športe pa nimam časa.

Načrti za prihodnost?

Želim si dobrih uvrstitev na tekmah državnega prvenstva. To je najmanj od prvega do petega mesta, saj gre samo prvih pet na mladinske kadetske priprave za reprezentanco. Seveda pa to ni avtomatsko udeležba v reprezentanci, imeti moraš tudi stalne dobre rezultate, za kar se moram zelo potruditi, če hočem, da mi uspe. Moja velika želja je torej reprezentanca in uspehi, ki pridejo z njo.

Jure je bratovo popolno nasprotje, kar pa ni čudno, saj je rojen v znaku kozoroga, ki je večinoma znak živahnih in uspešnih ljudi. Rad je v stalnem gibanju, zato tudi smučarski skakalni šport, ki mu je zapisan, ni presenečenje. O Juretu in njegovih uspehih smo že pisali, ampak Jure navdušuje z vedno večjimi dosežki v tem športu. Kot smo tudi že poročali, je v šoli odličen dijak, kar ne preseneča, saj si je s športnimi treningi pridobil samodisciplino in trdno voljo. Športniki so vajeni resnega dela, in to se pozna tako pri športu kot v šoli.

Kje treniraš in kakšni so tvoji uspehi do letošnjega leta?

Treniram v Smučarsko-skakalnem klubu Mengeš, ki ima svojo skakalnico in zato mi je precej lažje trenirati, čeprav treniramo tudi na drugih skakalnicah, in to predvsem takrat, ko na domači ni dovolj snega. Imamo pa tudi keramično zaletno smučino in plastično kritino, zato lahko treniramo tudi v toplejšem obdobju. V prejšnjih letih sem dosegal dobre rezultate, ki pa sem jih v letošnji sezoni nadgradil.

S kakšnim dosežkom pa si jih nadgradil?

Na kvalifikacijah za Evropsko prvenstvo za dečke do 13 let, ka-

Športnika, brata Žan in Jure

mor se uvrstijo samo prvi trije, sem se uvrstil v ekipo. Na skakalnici v Ruhpoldingu sem zasedel 5. mesto med posamezniki, ekipno pa je bila slovenska reprezentanca druga. Zadnji uspeh je iz Kranja, kjer sem 8. februarja med tridesetimi tekmovalci zasedel drugo mesto na K 40 m.

Koliko si skočil najdlje in kako dolge smuči imaš?

Moj najdaljši skok je meril 80 metrov, visok sem 160 cm, moje smuči pa so dolge 230 cm.

Kakšni so tvoji načrti in kdo je tvoj vzornik?

Rad bi bil čim večkrat na odru za zmagovalce in se uvrščal v reprezentanco, saj so to čisto drugačne izkušnje. Moj vzornik pa je Peter Prevc, ki je seveda najboljši.

Se ukvarjaš še s kakšnim drugim športom?

Resno ne, ker ni časa, vendar včasih v okviru treninga smučam alpske discipline in plavam.

Lepo je videti in poslušati mlade fante, ki se zavedajo, da življenje ni samo igra, ampak tudi trdo delo, če hočejo uspeti in slediti svojim sanjam, ki jih Žan in Jure imata. Želimo jima čim več športnih uspehov in uspehov v življenju, ki naj ga še naprej preživljata tako pestro in aktivno.

Tekst in foto: ZMAK

DU ŽERJAVČKI TRZIN

DU Trzin obvešča člane društva, da bo v petek, **6. marca 2015, ob 16.30 v OŠ Trzin VOLILNI ZBOR članov**. Dnevni red: Poročila predsednika, tajnika, blagajnika, nadzornega odbora, častnega razsodišča-razprava, razrešnica predsednika in organov društva, volitve novega predsednika, tajnika, blagajnika in upravnega odbora. Člane društva prosimo, da **prijavijo svojo udeležbo do 2. marca 2015** v Centru Ivana Hribarja. Zaradi zagotovitve mest poznejših prijav ne bomo sprejemali.

Predsednik DU Žerjavčki: Pavlič Franc

Naši vsakdanji neznani znanci

Pismonoše v Trzinu

Vsak dan jih srečujemo in videvamo ob vseh mogočih urah, na smejejo se nam, nagovorijo nas in nam prinesejo pošto, večinoma takšno, ki jo radi sprejmemo, seveda pa vse prepogosto prinašajo tudi položnice in sporočila, ki nas manj razveselijo. Fantje, ki se ne ustrašijo nobenega vremena, ki vsak delovnik že od zgodnjih jutranjih ur hitro raznašajo sporočila in pošiljke, so vredni vsega spoštovanja. Prav zato smo za Odsev poklepetali z njimi, saj upamo, da bomo tako tudi drugi vsaj malo več vedeli o njihovih vsakdanjih opravilih in izzivih, ki jih čakajo med raznašanjem pošte.

Fantje, ki jih vidimo vsak dan, so:

Dejan Petrovič, ki dostavlja pošto v novem Trzinu; Miha Černelič, ki dostavlja pošto v industrijski coni Trzin; Bojan Vrhovnik in Anton Končar, ki dostavljata pošto v starem delu Trzina. Poleg teh štirih fantov, ki jih vidimo skoraj vsak dan, pa pošto z avtomobilom raznašata še Aleš Žučko in Tomaž Jeretina. Naj takoj povem, da so vsi, razen Dejana in Bojana, srečno poročeni in imajo že tudi otroke. Vsi so že kar nekaj časa na pošti Trzin, vendar lahko včasih vidimo tudi druge fante, ki pa naše trzinske poštarje samo nadomeščajo ob dopustih in bolniških dopustih. Takrat jih večinoma nadomeščata Igor Docevič in Sandi Lorbek iz sosednjih poštnih uradov. Povedali so tudi, da pakete dostavljajo z avtomobili, v popoldanskih urah pa strankam pakete lahko tudi odnesejo na pošto, tako da to delo opravijo namesto njih.

Od kod vse prihajate v službo v Trzin?

Dva sva Trzinca, prihajajo pa tudi iz Kamnika, Moravč, Domžal in Dola pri Ljubljani. Od kod je posameznik, pa naj ostane skrivnost ali pa jih to sami vprašajte. Prijazno vam bodo odgovorili.

Kako to, da ste se odločili za ta poklic?

Naše delo je pestro, in se ni težko odločiti za ta poklic. Če si vsteno in v redu delaš, je to stalna služba, kar je v današnjih časih redkost. Vsi so enoglasno povedali, da jim je delo všeč, ne glede na razne dogodke in vremenske nevšečnosti.

Kakšen je vaš delavnik?

Zjutraj najprej pošto sortiramo in jo pripravimo, da jo dva kolega z avtom odpeljeta v dostavne poštno nabiralnike, h katerim se med raznašanjem po večkrat na dan vračamo, saj na mopedih ni dovolj prostora za vso pošto naenkrat. Naše delo traja večinoma dopoldne, imamo pa tudi popoldansko izmeno. Seveda je treba vso pošto najhitreje raznositi, potem pa smo prosti. Večinoma smo hitri in pošto raznosimo v rednem času, se pa zgodi, da delamo dlje, ko je več pošte. To je predvsem po prvem v mesecu, ko je največ reklam, revij, pokojnin in po praznikih, ko ljudje največ pišejo. Nekaj časa je bilo praznične pošte manj, sedaj pa opažamo, da ljudje spet več pišejo in jim pisana pošta pomeni več kot le elektronska sporočila.

Kako vas sprejemajo ljudje?

Večinoma nas sprejemajo pozitivno, radi nas vidijo in z nami spregovorijo stavek ali dva. Včasih pa tudi več. Najraje nas imajo, ko jim prinesemo pokojnine, ki pa jo na dom prejema v zadnjem času vse manj ljudi. Ko pa prinesemo kakšno pošto za izterjavo ali iz davčnega urada, pa nas seveda niso najbolj veseli. Lahko rečemo, da nas naši prejemniki dobro sprejemajo in smo prijazni eden do drugega.

Kateri letni čas je za vaše delo najboljši in kateri najslabši?

Najboljša letna časa sta pomlad in jesen, saj je poleti včasih zelo vroče, pozimi pa nas pogosto spremljajo sneg, poledica slabe ceste, mraz ...

Pismonoše po vrsti: Miha, Dejan, Bojan in Anton

Vozite se z mopedi, je to hitreje in boljše od koles?

Teža reklam je vsekakor takšna, da je boljše prevozno sredstvo moped, vendar smo v blokovskih in gosto naseljenih predelih hitrejši s kolesom in včasih celo peš.

Se kdaj zgodi kakšna nesreča?

Da, so se že zgodile, vendar ni bilo hujšega. Zgodil se je kakšen padec na poledeneli cesti z manjšimi poškodbami.

Kako to delo povezuje z osebnim življenjem?

Dejan in Bojan, ki sta »ledik in fraj«, s tem nimata nobenih problemov, moške pa so se vsi po vrsti pohvalili, da imajo krasne žene, ki jih popolnoma razumejo, seveda pa se v prostem času posvetijo njim in otrokom, tako da ni večjih težav.

Vaše sporočilo prejemnikom pošte:

S prejemniki pošte smo zadovoljni, lepo sodelujemo in radi jih vidimo tudi takrat, ko je veliko dela. Vsem lahko povemo, da jih z veseljem obiskujemo, se radi z njimi pogovorimo. Vseeno pa moramo povedati, da je včasih veliko dela, da so nemogoče vremenske razmere, in takrat s pošto mogoče malo zamujamo, zato prosimo, da nas v tistih dneh razumejo in vseeno veselo sprejmejo.

Vaše misli za konec:

Radi opravljamo svoje delo, Trzin nam je ljub kraj in krajani Trzina so prijazni ljudje. Je pa nekaj izjem, in tiste bi radi prosili, da poštno nabiralnike namestijo na čim bolj dostopna mesta. Saj se vedno potrudimo in damo pošto v nabiralnik, vendar bi lahko bilo za vse skupaj lažje.

Za konec vse prejemnike pošte lepo pozdravljamo!

Da, poštarji so naši vsakdanji neznani znanci, in mislim, da jih bomo po tej predstavitvi še lažje in lepše sprejemali in jih bolj razumeli.

Tekst in foto: ZMAK

NAPOVED DOGODKOV, KI JIH PRIPRAVLJA TURISTIČNO DRUŠTVO KANJA TRZIN

1. Potopisno predavanje M. Štebeta »Južna Amerika« – DMR, 23. februarja ob 18.00, TD in PD
2. Druženje in kulturni program ob dnevu žena z razstavo veziljskih izdelkov, CIH 10. marca ob 19.00, TD
3. Gregorjevo – ob Pšati, 11. marca ob 17.30, TD in OŠ
4. Revija folklornih skupin območnih enot JSKD RS – Domžale in Kamnik, 15. marca ob 17.00, KD Kamnik, TD

Delavnica LAS V MOJEM KRAJU

V sredo, 21. januarja 2015, je v organizaciji RRA LUR in Občine Trzin v Centru Ivana Hribarja v Trzinu potekala delavnica »LAS V MOJEM KRAJU«, kjer so udeleženci podrobneje spoznali pristop »Lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost«, ki je eno izmed orodij Evropskega sklada za razvoj podeželja, s katerim EU spodbuja celostni razvoj posameznih območij po pristopu »od spodaj navzgor«. Lokalni razvoj v državah članicah vodijo t. i. »Lokalne akcijske skupine« (v nadaljevanju LAS), ki so partnerstva, sestavljena iz predstavnikov javnih institucij, gospodarstva ter civilne družbe in izhajajo iz lokalnega območja.

Glavna naloga LAS je spodbujanje lokalnega razvoja z združevanjem razpoložljivih človeških in finančnih virov ter povezovanje lokalnih deležnikov k izvajanju skupnih projektov. Uravnotežen lokalni razvoj namreč temelji na razvojnih zmogljivostih območja in aktivnem vključevanju prebivalstva v skupno načrtovanje, odločanje in izvajanje. Tak pristop »od spodaj navzgor« lokalnemu prebivalstvu omogoča, da samo določi prioritete in razvojne cilje ter tako odloča o lastnem lokalnem razvoju. Ključni nalogi LAS sta priprava in izvedba Strategije lokalnega razvoja, na podlagi katerih izberejo projekte za izvedbo ter posledično delijo in upravljajo finančna sredstva, ki so LAS dodeljena.

Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, omogoča večjo fleksibilnost, prilagojenost dejanskim potrebam območja ter uspešnejše naslavlja širok nabor izzivov z najrazličnejših področij, npr. socialne vključenosti in enakosti, podjetništva ter ustvarjanja novih delovnih mest, družabnega življenja, rekreacije in prostega časa, turizma, kulture, varstva narave in okolja, kmetijstva ter diverzifikacije dejavnosti na podeželju. Tako prispeva k višji kakovosti življenja lokalne skupnosti.

Do sedaj je v Sloveniji uspešno delovalo 33 LAS, ki so pokrivale skoraj celotno območje Slovenije. LAS so izvajale različne projekte, ki so prispevali k uresničevanju lokalnih razvojnih potreb. Podprti projekti so bili sofinancirani iz Evropskega sklada za razvoj podeželja do 85 odstotkov njihove celotne vrednosti. Vsebine uresničenih projektov so zelo raznolike: ureditev pohodniških, kolesarskih in drugih tematskih poti, ureditev prireditvenih, muzejskih in razstavnih prostorov, ureditev središč naselij, parkov in botaničnih vrtov, ureditev športnih in otroških igrišč, izvedba različnih dogodkov, festivalov in izobraževanj, obnova objektov kulturne dediščine (domačije, spomeniki, kapelice ipd.), ureditev tržnic, tržnih prostorov ter nabava skupnih stojnic, razvoj in promocija lokalnih znamk, zasaditve šolskih sadovnjakov in ekovrtov, vzpostavitev ter delovanje krajinskih in regionalnih parkov, energetska obnova javnih stavb, energetska knjigovodstvo ter svetovanja o različnih aktualnih temah. Več informacij o pristopu »Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost«, najdete na spletni strani <http://www.program-podezelja.si/sl/vsebina-programa/cldd-leader>.

Območje občin Domžale, Komenda, Medvode, Mengeš, Trzin in Vodice do sedaj še ni bilo vključeno v nobeno od obstoječih LAS. Trenutno se oblikujejo nova partnerstva za uravnotežen lokalni razvoj ter izvajajo pripravljalne dejavnosti za ustanovitev novih LAS.

Na januarski delavnici je bilo uvodoma predstavljeno, kaj Lokalna akcijska skupina (LAS) sploh je, kako deluje, kdo jo sestavlja, kakšen je njen pomen za lokalni razvoj in kako lahko prek nje prebivalci, društva in javne institucije uresničijo svoje projektne ideje. Predstavljene so bile pretekle izkušnje in primeri dobrih praks ter možnosti financiranja raznovrstnih lokalnih dejavnosti in projektov. Zaradi oblikovanja ključnega dokumenta LAS - Strategije lokalnega razvoja, v kateri bo potrebno zastaviti realne in dosegljive cilje, izhajajoče iz lokalnih potreb, priložnosti in možnosti je delavnica potekala v skupinah. Udeleženci so pod vodstvom mentorjev RRA LUR analizirali prednosti, slabosti, priložnosti in nevarnosti ter opredelili razvojne potrebe in možnosti območja. Delavnica se je zaključila z zbiranjem predlogov za ime Lokalne akcijske skupine ter pozivom udeležencem, da razmislijo o svojih idejah in možnostih za sodelovanje v LAS.

Drugi sklop delavnic za ustanovitev LAS na širšem območju občin Domžale, Komenda, Medvode, Mengeš, Trzin in Vodice bo predvidoma potekal v mesecih aprilu in maju. Točni termini delavnic bodo objavljeni na spletni strani RRA LUR, Občine Trzin ter v občinskem glasilu. Ker želimo pripraviti strategijo razvoja, ki bo temeljila na lokalnih potrebah in potencialih, vas vabimo, da se nam pridružite in prispevate k razvoju skupnosti s svojimi izkušnjami in idejami!

Sida Valentičič

Posodobljeno društvo za varstvo okolja na našem območju

Društvo za varstvo okolja regije Domžale–Kamnik (DVODK) deluje na našem območju že od leta 1983. Vizija društva je skrb za okolje in varovanje naravnih dobrin, spoštovanje dediščine in v prihodnost naravnano dolgoročno in trajnostno načrtovanje ter delovanje.

Že nekaj časa je bila prisotna želja in nujnost, da se društvo poveže s sorodnimi skupinami. Skupaj, bolje organizirani in dejavni, se lahko uspešneje in lažje vključimo v dogajanje in reševanje problemov in smo močnejši pri iskanju priložnosti in izvedbi projektov na območju med Kamniškimi Alpami in Savo ter na širšem območju v Sloveniji in Evropi.

Konec novembra 2014 smo se predstavniki Društva za varstvo okolja regije Domžale–Kamnik (DVODK), Civilne iniciative Mengeš, liste Za zeleni Trzin in drugi zbrali ob deseti obletnici delovanja globinske dolomitne vrtine pod hribom Žeček, ki je najkvalitetnejši vodni vir v občini Mengeš in okolici. Dogovorili smo se za srečanje, ki je potekalo 12. januarja 2015 v gasilsko-godbenem domu v Mengšu.

Na srečanju smo spregovorili o vlogi društva na lokalnem in širšem območju, o glavnih izzivih društva, kot so sanacije starih bremen – odlagališč, ki so v neposrednem stiku s podzemno vodo, to

je glavnim virom pitne vode, o skrbi za zdravo čisto pitno vodo, skrbi za stanje vodotokov in kakovost zraka, zdravje občanov in o drugem.

Na naslednjem srečanju, ki bo **v četrtek, 5. marca 2015, ob 19. uri v pisarnici središča Naš Slamnik** (objekt severno od KD Mengeš, vhod po stopnicah na zahodni strani, pri ekootoku), se bomo dogovorili o konkretnih aktivnostih in nadaljnjem delu društva, zato ste na srečanje **vabljeni vsi**, ki ste pripravljeni sodelovati, pomagati, svetovati, nas spodbujati.

Več o tem in drugem je objavljeno na strani 'facebook.com/CivilnainiciativaMenges'.

Svojo udeležbo, pobude, predloge posredujte na FB-strani ali na naslov civilnainiciativamenges@gmail.com.

Dobrodošli!

Jana Meljo (Za zeleni Trzin, lista odgovornih aktivnih občanov) in Štebe Tomaž (Civilna iniciativa Mengeš), v sodelovanju z Jožetom Nemcem, predsednikom Društva za varstvo okolja Domžale–Kamnik

V premislek: V Mengšu je bil 23. maja 1983 ustanovni občni zbor Društva za varstvo okolja (regije Domžale–Kamnik). Naslednji trije povzetki so še po več kot tridesetih letih presenetljivo aktualni (iz zapisa v Občinskem poročevalcu z dne 11. julija 1983):

- da imamo z vidika varstva okolja najboljšo ustavo, ki pa je ne upoštevamo in spoštujemo;
- da imamo naravno in kulturno bogastvo samo v najemu od prejšnjih generacij in ju moramo kasnejšim generacijam prepustiti vsaj takšni, kot smo ju dobili od prejšnjih;
- posebej je bil omenjen problem odpadkov, ki bi nas moral zanimati z ekološkega (odpadki) in ekonomskega (sekundarne surovine) vidika.

Društvo za varstvo okolja regije Domžale–Kamnik gre posodobljeno in okrepljeno naprej kot društvo za zdravo življenjsko okolje, kakovost življenja, zdravje in trajnostno ravnanje.

Zimski športni dan v Dolgi dolini

Zebe, zebe, zebe,
zebe do kosti,
zima, zima, zima,
zima me lovi,
vse je belo, belo,
le moj nos rdeč,
uhljev pa že dolgo
sploh ne čutim več.

Tako zimske tegobe opisuje Anja Štefan v svoji pesmi. Nanje pa učenci 2. in 3. razredov niti pomislili niso, ko so uživali na športnem dnevu, ki smo ga 3. februarja imeli v Dolgi dolini.

Ker zadnja leta pozimi raje dežuje kot sneži, smo se učiteljice višjih razredov prve triade kar na hitro odločile izkoristiti sneg, s katerim nam je postregla zima. Pri organizaciji so nam bili v veliko pomoč člani Smučarskega društva Trzin. Pripravili so nam progi in skupaj z nami, učiteljicami, skrbeli za varnost na sankališču. Poskrbeli so tudi za prevoz sani do smučišča in nazaj.

Vsi učenci so uživali na snegu. No, tudi učiteljice nismo ostale ravnodušne, ko smo se z njimi zapeljale po bregu navzdol. K potrebni energiji sta, poleg veselja, pripomogla še malica in topel čaj, s katerima nas je razveselil naš hišnik.

Med sankanjem so nas presenetile čisto prave snežinke, ki so še dodatno poskrbele, da se je smeh otrok slišal resnično daleč naokrog.

Naš športni dan zagotovo ne bi bil tako pester in prijeten, če nam na pomoč ne bi priskočili člani športnega društva, še posebej Andrej in Simon. Učiteljice se vsem najlepše zahvaljujemo in upamo, da bomo sodelovali tudi v prihodnjih letih.

Učiteljice 2. in 3. razredov

Nemogoč promet v Trzinu v dneh dela na Mengeški cesti

V dneh, ko na Mengeški cesti potekajo gradbena dela in polaganje vodovodnih cevi, je tam enosmerni promet, ki ga usmerjajo s semaforjem. Zato nezreli šoferji avtomobilov iščejo vse mogoče in nemogoče bližnjice. In tako je prometno stanje na Jemčevi cesti nemogoče. Čeprav prometni znak na začetku Jemčeve kaže, da gre za enosmerno cesto, vozniki vozijo v obe smeri in divjajo s preveliko hitrostjo po cesti, kjer v tem času hodijo otroci v šolo. Kot smo že večkrat pisali, na tej cesti ni pločnikov niti prehodov za pešce, zato so otroci na milost in nemilost prepuščeni objestnim divjakom na cesti, ki se jim tako zelo mudi, da jim je vseeno, če mimogrede povozijo in v najslabšem primeru ubijejo kakšnega malčka. Povedati je treba, da ti divjaki niso občani Trzina, ampak občani Mengša, Kamnika in Komende, ki kljub zapori iščejo bližnjice, čeprav imajo možnost peljati tudi skozi Domžale ali skozi Vodice.

Problem je še v tem, da medobčinska redarska služba ne more vsak dan vzdrževati reda v Trzinu, tako da nevestneži kljub enosmerni cesti brez posledic za njihove denarnice vozijo v prepovedano smer. Ali se lahko takšne divjake ustavi z visokimi kaznimi? Mogoče pa jim je vseeno, saj država ne zna kazni izterjati.

Pa še ena pohvala za Občino Trzin. V zadnjem Kritičnem očesu sem pisal, da je kovinska zapora na pešpoti mimo šolskega igrišča spuščena zaradi pluženja snega, pa so jo hitro dvignili in zopet zaklenili. Vendar je po ponovnem sneženju spet spuščena, zato upam, da jo bodo čim hitreje postavili in zaklenili zaradi varnosti vseh občanov, predvsem pa otrok, ki tam hodijo peš.

Tekst in foto:
ZMAK

Pesem o trzinskih svetnikih

Ker sem starejši možak postal,
paziti moram, da ne bi novim svetnikom pametoval.
Saj v občini mnogo bodo mleli,
a verjetno malo preleli.

Nabor želja je njihova resnica,
a želje njih so le pravica.
V glavah se marsikaj rodi,
a dete to rojeno ni.

Vsi se imenujejo trzinski patrioti,
nikogar to sedaj ne moti.
Govoriti, se učiti,
vmes pa tudi kaj storiti.

Sedaj so tu in so pomembni,
morda so tudi zaupanja vredni.
Po volitvah so vsi zmagovalci,
saj ljudstva so izbranci.

V občini bo žal tako,
poneumljati nas bo težko.
Volivci pamet svojo imamo,
neumnostim se ne predamo.

Jože Erčulj

DKLimbarskaGora

vabi na tradicionalno prireditev
**27. POHOD PO NAGELJ
NA LIMBARSKO GORO**
ki bo v nedeljo, 15. marca 2015

Za najbolj zgodnje ob 9. uri MAŠA
v cerkvi sv. Valentina

Ob 11. uri KULTURNI PROGRAM

Za zabavo bodo skrbeli
ANSAMBL JURETA ZAJCA
EVA ČERNE
SKUPINA BOJSI

Generalni sponzor Nissan Krulc Moravče

Pridite po svoj nageljček in preživite
tretjo nedeljo v marcu
v prijetnem druženju v naravi in med prijatelji!

Planinske novičke

Zimovanje na Jančah

Letošnje zimovanje je potekalo 7. in 8. februarja na Jančah. Za razliko od prejšnjih let smo se nanj odpravili kar z javnim prevoznim sredstvom. Na Janče smo se povzpeli iz Jevnice, sestopili pa smo v Laze. Poleg hribolazenja na zimovanju ni manjkalo najrazličnejših aktivnosti, od spoznavanja zimske planinske opreme, nočnega lova za skritim zakladom do snežnih iger brez meja. Simpatičnega vikenda v pravi zimski pravljici se je udeležilo 11 mladih planincev. Več o našem zimovanju pa si lahko preberete v Ozimnici, ki jo najdete na spletni strani onger.org.

Sardinija 2015

Letos (druga polovica junija) društvo v sodelovanju z agencijo Vertigo iz Kranja organizira 9-dnevni trekking po Sardiniji. Kdor redno spremlja društveno spletno stran, mu razpis ni ušel (rok za prijavo se je iztekel 20. februarja). Na naši poti bomo spoznali naravne znamenitosti in različne gorske skupine, se podali v soteske in zaplavali v zalivih, ki se ponašajo z lepimi plažami. Zgodovina nam bo razkrila dogodke od neolitika do današnjih dni, videli jo bomo v muzejih, cerkvah, nuraghih in starih mestnih jedrih. Prvi del potovanja bo pretežno po zahodnem delu otoka, ki je manj gorat, in bo več poudarka na zgodovini, pravo nasprotje pa bo vzhodni del otoka z gorskimi skupinami in težko dostopno obalo.

Planinsko orientacijsko tekmovanje (POT) v Trzinu

14. marca bo v organizaciji MO PD Onger Trzin potekala 2. tekma Dolenjsko-gorenjske lige v planinski orientaciji. Tekmovalci se bodo na območju Trzina in trzinskih gozdov pomerili ne samo v orientaciji, pač pa bodo morali pokazati npr. poznavanje vo-

zlov, splošne planinske spretnosti, odgovarjali pa bodo tudi na vprašanja iz orientacije, topografije in snovi planinske šole. To je prva tekma v planinski orientaciji, ki jo bomo organizirali v Trzinu. Mladinskemu odseku želimo, da bi tekmo organizirali kar najbolje.

Napovedujemo ...

... predavanja in zanimive izlete, ki jih vodijo registrirani vodniki PZS našega društva. Natančne podatke (ure odhoda, oprema, posebna opozorila, prijave na izlet ...) preberite na spletni strani www.onger.org.

- 23. 2. 2015 Predavanje: Miro Štebe – Južna Amerika
- 5. 3. 2015 Predavanje: Miha Pavšek – Triglavski ledenik
- 14. 3. 2015 Planinsko orientacijsko tekmovanje (POT) – Trzin
- 21. 3. 2015 Rodica (1966 m) – turni smuk
- 28. 3. 2015 Planinsko orientacijsko tekmovanje (POT) – Borovnica

Dimež

Potopisna predavanja

Miro Štebe - Južna Amerika

PD Onger Trzin in TD Kanja Trzin vas v **ponedeljek, 23. februarja 2015, ob 18.00** (Dvorana Marjance Ručigaj, prost vstop) vabita na zanimivo predavanje Mira Štebeta, ki se je poleti 2014 potepal po deželah Južne Amerike.

Obiskal je Peru, Bolivijo in Čile, med potepanjem pa si je ogledoval živali na otokih Balestras, se s puščavskimi bugiji in bordom vozil po sipinah puščave pri Ici, si ogledoval skrivnostne like v puščavi Nazca, se spustil v Colco, enega najglobljih kanjonov na Zemlji, s kolesom drvel po zloglasni cesti smrti, obiskal inkovske spomenike v Cuzcu, Moraju, Marasu in na Machu Pichuju, se vozil med vulkani Altiplana, obiskal največje suho slano jezero, jahal konje po Dolini smrti in počel še marsikaj, domov pa je prinesel nekaj lepih slik in kopico zanimivih spominov.

Miha Pavšek - Dokumentarni film Nekoč je bil ledenik in predstavitev knjige Triglavski ledenik

PD Onger Trzin vas v **četrtak, 5. marca 2015, ob 18.30** (Dvorana Marjance Ručigaj, prost vstop) vabi na ogled dokumentarnega filma z naslovom Nekoč je bil ledenik (Produkcija studio ALP za RTV Slovenija, režiser in scenarist: Matjaž Fistravec) in predstavitev knjige Triglavski ledenik (8 avtorjev, Založba ZRC, Geografija Slovenije 30, 252 strani). Knjigo bo po ogledu 30-minutnega dokumentarca, predstavil njen soavtor in krajan Trzina Miha Pavšek.

Skrivnosti Zelenega snega, kot tudi imenujemo Triglavski ledenik, vam bo odstiral soavtor knjige Triglavski ledenik (izdala Založba ZRC SAZU, v formatu pdf jo najdete tudi na svetovnem spletu), načelnik našega vodniškega odseka mag. Miha Pavšek.

Triglavski ledenik od leta 1946 redno merijo, opazujejo in preučujejo sodelavci Geografskega inštituta Antona Melika ZRC SAZU. Na začetku meritev je bila njegova površina 14,4 ha, do danes pa se je skrčil na slabo polovico hektarja. Zdaj ledenik nima več vseh ledeniških značilnosti. O ledeniku lahko govorimo le še zaradi njegove preteklosti, na osnovi analize geomorfni oblik Triglavskega pogorja ter pisnih in slikovnih virov iz 19. in 20. stoletja.

Vabljeni na obe predavanji!

Treking okoli Manasluja

V koledarčku sem imel pri datumu 22. januar zaznamek: Potopisno predavanje, Treking okoli Manasluja – Marko Pavličič. Manaslu je za slovenske gornike, sploh tiste z že malo višjo EMŠO številko, »sveta gora«, zato to ime vzbudi zanimanje; a o tem kaj več v nadaljevanju.

Predavatelj nas je s pomočjo slik in računalniške animacije popeljal na dvotedenski družinski treking okoli osme najvišje gore sveta. Ker družino Pavličič poznamo po vestnem zapisovanju njihovih družinskih pripetljajev na svetovnem spletu, nas je morda presenetilo, da so tokrat Marku družbo delali njegova mama, oče in mlajši brat.

Predavanje je potekalo ob prikazovanju posnetkov in nizanju predavateljevih osebnih vtisov. Morda se je malce preveč zadržal pri ocenjevanju turistične in gastronomske ponudbe. Ponudba tradicionalne nepalske čajnice se namreč že v osnovi ne more meriti z evropskimi standardi (je pa res, da so se lastniki čajnic

veliko naučili od nas, zahodnjakov, in da znajo sedaj že solidno zaračunati vse svoje storitve). Medtem pa so se verjetno izmuznili nekateri zanimivi motivi. Vsej zgodbi bi namreč še malce več vznemirljivosti dodali posnetki domačinov, njihovega vsakdana, posnetki naravnih znamenitosti ...

Po projekciji je sledil zanimiv pogovor, v katerem je Markova mama odkrila ozadje njihovega obiska okolice gore Manaslu. Kot domačinka izpod Storžiča je poznala življenjsko pot Nejca Zaplotnika, slovenske alpinistične legende, ki je na tej gori v snežnem plazu leta 1983 izgubil življenje. In želela je spoznati te kraje, ki alpiniste privlačijo s svojo magično močjo. Nejc Zaplotnik, ki je umrl star 31 let, je bil med redkimi na svetu, ki so se povzpeli na tri osemtisočake: Makalu (1975), Gašerbrum (1977) in Everest (1979), vse po novih prvenstvenih smereh. Vrh njegovega pisanja je razmišljujoča izpovedna knjiga Pot, ki jo priporočamo tudi vam, bralcem teh vrstic. In tudi vsem drugim, ki se boste kdaj podali na kakšnega od trekingov v Nepal. Kajti knjiga nas uči skromnosti, radovednosti, in je na splošno polna odličnih življenjskih nauk.

Emil Pevec

Kako vzgajati otroke?

V šoli so 15. januarja pripravili brezplačno predavanje za starše z naslovom **Sodobni vzgojni pristopi med ljubeznijo in disciplino**, ki ga je vodil priznani srbski psihoterapevt, dr. med. Zoran Milivojević iz Novega Sada. Predavanja se je udeležilo veliko staršev, učiteljic in vzgojiteljic. Jedilnica, kjer je bilo predavanje, je bila napolnjena do zadnjega kotička.

Gost je predstavil, kako trije osnovni modeli vzgoje otrok vplivajo na otrokovo osebnost, razvoj in nadaljno življenjsko pot, kaj pomeni zanj izkazovanje ljubezni, discipliniranje, razvijanje delovnih navad ... Njegova predstavitev je vključevala veliko primerov iz življenja, ki so bili obarvani s pristnim srbskim humorjem, ki je privabil smeh na obraze poslušalcev, a so tudi pokazali smernice, kako ravnati v določenih situacijah.

Če povzamemo, so v teoriji trije osnovni modeli vzgoje: tradicionalni, permisivni in postpermisivni, glede na dva dejavnika: ljubezen in disciplino. Kot je povedal psihoterapevt, beseda disciplina izhaja iz glagola učiti se. Za učenje pa je potreben red. V prvem, tradicionalnem modelu je poudarek na disciplini, brez izkazovanja ljubezni, vzgoja otrok je usmerjena v storilnost. Po njegovih besedah smo povprečni Slovenci srednjih let, predvsem pa naši starši, tipičen primer take vzgoje. Zaradi neizkazovanja ljubezni ljudje nimajo razvite pozitivne slike o sebi, manjka jim samospoštovanje in samozaupanje. Kot protiutež tej vzgoji se je razvil permisivni model, kjer je bil velik poudarek na ljubezni, da otrok ne bi postal travmatizirana osebnost. Taki ljudje so vzgojeni brez postavljanja meja, so preveč zaverovani sami vase, so narcisoidni in imajo premalo poslušnosti za druge. Prav tako nimajo razvitih delovnih navad, vse se mora podrežati njihovim željam. Na podlagi kritik obeh teorij se je razvil tretji model, model postpermisivne vzgoje, kjer sta pomembna oba dejavnika, ljubezen in disciplina. Ljubezen je pomembna, ker otrok razvije pozitivno sliko o sebi, zaupa v svoje sposobnosti. Pomembna pa je tudi prava mera discipline. Predavatelj je izpostavil, da je pri disciplini pomembno postavljanje meja med dovoljenim in nedovoljenim; doslednost – kaj otrok mora narediti, in kaznovanje za kršitve pravil, saj je le-to sporočilo, da je otrok naredil nekaj narobe. Pri tem razlikujemo tri vrste kazni: ne smeš; moraš in telesno kazen, ki je po mnenju psihoterapevta upravičena v določenih skrajnih primerih: pri zelo majhnih otrocih; pri zelo nevarni situaciji, ko

je ogroženo njegovo življenje; če otrok ne sprejme nobene druge kazni ter v primeru, da je otrok sam agresiven do drugih.

Po zaključenem predavanju je dr. Milivojević odgovoril še na nekaj vprašanih staršev: o vplivu družbe na otroke, o vplivu facebooka, digitalnega sveta, kako disciplinirati majhne otroke ... Zanimivo predavanje, katerega glavno sporočilo je bilo, da je pri vzgoji otrok potrebno najti pravo kombinacijo avtoritarizma in popustljivosti.

Skupni cilj vseh teorij in naše vzgoje je, da pripravimo otroka na samostojno življenje v človeški družbi. Vsi pa vemo, da je pot do tega cilja zelo zavita in polna ovir. Velikokrat smo starši soočeni z izzivi, ki jih je nemogoče najti v teoriji, in torej vsak sam skuša najti najboljšo rešitev. Kako smo pri tem uspešni, pa bo pokazal čas.

Več o predavatelju si lahko preberete na njegovi spletni strani: <http://www.milivojevic.info>

Tanja Jankovič

Predstavite svojo dejavnost na Florjanovem sejmu

Tudi letos bo v Trzinu Florjanov sejem, ki postaja vse bolj priljubljen in dobro obiskan. Tokrat bo prireditev v soboto in nedeljo, 9. in 10. maja, spet na športnem igrišču ob Osnovni šoli Trzin. Turistično društvo Kanja Trzin vabi podjetnike, izdelovalce umetniških izdelkov in spominkov ter vse, ki bi radi predstavili svojo dejavnost, naj izkoristijo priložnost in se na sejmu predstavijo s svojo stojnico. Organizatorji bodo poskrbeli za zadostno število stojnic, vsi, ki jih Florjanov sejem zanima, pa naj se prijavijo pri Turističnem društvu Kanja Trzin. Prijavnice, ki jih je še dovolj, najlažje dobite v Informacijskem centru Ivana Hribarja, Ljubljanska cesta 12/f Trzin, vse potrebne informacije pa lahko dobite tudi po telefonu na št.: 01 564 47 30 oziroma www.td-trzin.si. Hvala.

**Turistično društvo
Kanja Trzin**

Vabilo na 3. Memorial Henrika Sečnika

Morda ste v preteklih letih na Mengeškem polju, po poteh Dobe na in Rašice, opazili tekače, ki so imeli nase navezane pse, ki so jim pri teku pomagali premagovati razdaljo in večati hitrost? Najbrž ste pomislili, da je tako teči enostavno in da to seveda zmore vsak. Za vse, ki ste takega mnenja, imamo vabili na dve prireditvi, ki bosta marca in aprila.

Leta 2013 smo člani Društva športnih psov Slovenije (člana sva tudi dva Trzinca) v sodelovanju s Turističnim društvom Hraše prvič organizirali Memorial Henrika Sečnika. 29. marca 2015 bo v Hrašah pri Smledniku že tretji.

Memorial je tekma vlečnih psov, posvečena preminulemu dolgoletnemu tekmovalcu v vlečnih športih, Henriku Sečniku. Tekmovalci se bodo, kot je tradicionalno za letne tekme z vlečnimi psi, pomerili v štirih kategorijah. Vprege z vozički so letna različica vpreg s sanmi na snegu. Vprege so lahko različno velike, 4, 6, 8 ali celo več psov, vendar smo v Hrašah do sedaj videli le vprege s štirimi in šestimi psi. Druga, manj poznana kategorija je skiro (pes vleče tekmovalca na za to primernem skiroju). Veliko število tekmovalcev se bo pomerilo v bikejoringu (pes vleče tekmovalca na kolesu). Najbolj številna pa je kategorija canicross (pes vleče tekača), ki smo jo Trzinca do sedaj lahko trikrat videli tudi na Teku Petra Levca.

Da pa se ne bo vrtelo vse le okoli tekmovalnega naboja, bo na koncu sledil tudi netekmovalni tek s kužki. Ta je namenjen predvsem otrokom, ki se v spremstvu staršev ali sami podajo na krajšo razdaljo (približno 2 km) s svojimi kužki. Seveda so na tek s kužki vabljeni tudi odrasli, ki se s tem športom srečujejo prvič in niso kondicijsko pripravljeni na tekmovanje.

Druga prireditev, kateri smo leta 2012 uspešno priključili še kategorijo canicrossa, pa je tradicionalni Tek Petra Levca Skirca v Trzinu. Letos bo prireditev 25. aprila, torej en mesec prej. Za premik datuma bodo gotovo hvaležni vsi štirinožci, saj bodo temperature bolj primerne kot meseca maja.

Torej vljudno vabljeni na praznik vlečnega športa v Hraše. Spoznajte, kako zanimive aktivnosti lahko človek dela s svojim štirinožnim prijateljem. Nato pa imate še skoraj cel mesec časa, da se pripravite za tek s kužki v Trzinu. Upam, da se na obeh prireditvah vidimo v čim večjem številu.

Več informacij o tretjem Memorialu Henrika Sečnika na: <http://www.dsp-slovenije.eu>

Več informacij o Teku Petra Levca Skirca: <http://tek.trzin.si/>

Barbara Rink

Cepljenje psov

VETERINARSKI DOM DOMŽALE, d. o. o.
Ihanska cesta 19a, Zaboršt
1230 Domžale

Republika Slovenija, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Veterinarska uprava RS izdajajo pravilnik o ukrepih za ugotavljanje, preprečevanje širjenja in zatiranje stekline. Na podlagi tega pravilnika bo v občini Trzin splošno cepljenje psov proti steklini po sledečem razporedu:

RAZPORED OBVEZNEGA CEPLJENJA PSOV PROTI STEKLINI

TOREK, 3. marca 2015

10.00–10.30 novi Trzin pri PD Onger, Ul. Rašiške čete 4
10.45–11.15 Trzin pri Ivanu Keclju, Mengeška 19

Cepljenje psov za zamudnike je na krajih ter mestih kot v rednem cepljenju.

PETEK, 6. marca 2015

14.00–14.20 Trzin

14.30–14.45 novi Trzin

Ne pozabite prinesiti s seboj izkaznice o cepljenju psov (POTNI LIST – MODRA IZKAZNICA).

Ob cepljenju na terenu bo možno kupiti ampule proti bolham in klopm.

Lastniki psov morajo zagotoviti cepljenje psov proti steklini med **12. in 16. tednom starosti**. Breje in doječe psice SE NE SMEJO CEPITI, cepimo jih lahko po odstavitvi mladičev. Ob prvem cepljenju morajo biti psi označeni z mikročipom in registrirani v skladu s predpisom, **ZATO S SEBOJ PRINESITE enotno matično številko (EMŠO) LASTNIKA PSA, številko čipa matere mladička in podatke o lastniku matere mladička. Stroški cepljenja znašajo 31,42 evra. Ob prvem cepljenju se k tem prištejejo še stroški označitve, izdaje potnega lista in registracije v znesku 29,90 evra.**

Posamezno cepljenje je v VETERINARSKEM DOMU DOMŽALE, IHANSKA CESTA 19a, ZABORŠT vsak delavnik med 7. in 12. uro ter med 15. in 18. uro, ob sobotah pa med 7. in 12. uro.

Pretoplo in na pragu snežne kataklizme

Pluženje na Habatovi ulici konec januarja 2015 (Foto T. M.)

Meteorološka zima je tik pred koncem. Še tisto, kar je od nje ostalo, so prejšnji teden pregnale pustne šeme. Vse kar smo imeli od zime, je bila »pobožična« uvertura in neuresničena snežna kataklizma v začetku tega meseca. Vendarle smo imeli konec januarja že 14 dni snežno odejo, kar je na primer nekajkrat več kot lani, ko je bila le vzorčne narave. Posebno obravnavo to zimo si gotovo zasluži napoved izrednega snežnega dogodka na začetku februarja, ki pa je tudi po poteku ostal pri tem, torej »le« pri napovedi. Mraz in veter sta se uresničila, obljubljenega do pol metra snega v osrednji Sloveniji pa od nikoder. Seveda na tem mestu ne bomo kritizirali naših »vremenoznalcev«, saj so zadnji vremenski modeli v večji meri zaznali premik, natančneje odmik oziroma zaustavitev padavin vzhodno od Ljubljanske kotline. A je bilo takrat že prepozno, saj so mediji več kot odlično opravili svoje delo. Začasno se je ukvarjala z »vremenoznalstvom« celo šolska ministrica, ki je izdala okrožnico z naslovom »Šolski koledar 2014/2015 – spremembe zaradi izjemnih vremenskih razmer«. Z njo je razveselila številne »šolomrzce«, mnogo manj pa šolnike, ki bodo morali nadomestiti izpadli dan pouka. Še več, morebitno odpadlo proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku so lahko nadomestili tudi post festum.

Pa naj še kdo reče, da si ne moremo narediti praznika po lastni želji – za kulturnega to že ne velja. Najbolj zanimivo pa je, kako se ob takih napovedih vedejo nekateri starši otrok, ki so na »sodni snežni dan« na primer na zimovanju, saj hočejo imeti na vsak način svoje otroke doma točno na napovedano uro, pa naj stane, kolikor hoče. Le kako jim razložiti, da so

POSTAJA	Padavine januar 2015 (v mm oz. l/m ²)
Moste pri Komendi in Vrhnika	42
Letališče Brnik in Kravec (1740 m)	52
Radomlje	61
Trzin	64
Domžale	69
Ljubljana Bežigrad	70
Brezje pri Trziču	74
Grosuplje in Topol pri Medvodah (685 m)	76

Preglednica: Mesečna količina padavin januarja 2015 na širšem območju Ljubljanske kotline (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko; nadm. višina - višinske postaje).

otroci tudi v času snežne kataklizme na varnem, toplem in preskrbljeni s hrano in pijačo ter bodo morebiti prišli z manjšo/večjo zamudo ali celo naslednji dan? Kadar imamo opravka z nevarnim vremenom, je najbolje, kar lahko storimo, da ga pričakamo na varnem in/ali počakamo, da mine. Pogosto je za to dovolj že nekaj minut (nevihta) ali ur (fronta), in v takih primerih je najslabše, če rinemo z glavo skozi zid oziroma z lastnimi avtomobili skozi snežno ujmo. Kakorkoli že gledate na vzdrževalce cest, so te pri nas po vsakem sneženju v nekaj urah očiščene, vsaj glavne in najpomembnejše stranske (lokalne). Drugo pa je, zakaj moramo tudi na ravninske dele manj pomembnih cest zmetati toliko peska in soli, saj je vendar zasnježena cesta porok za razmeram prilagojeno vožnjo, še posebej velja to za hitrost vožnje. Stalno poslušamo in beremo o tem, kako je narava močna in kako nemočen v primerjavi z njo je človek, a vendarle se ji še venomer skušamo – marsikdaj čisto po nepotrebem – postaviti po robu!

A vrnimo se od trzinske snežne pogube (da ne bo pomote – veter in mraz smo dobili, sneg pa se je ustavil le nekaj deset kilometrov vzhodno od nas) k vremenskemu poročilu za prvi mesec letošnjega leta – januarju. Kot smo že vajeni, je povprečna temperatura zraka tudi januarja precej preseгла dolgoletno povprečje (na območju Trzina za 3–4 stopinje C), vendar je bil odklon manjši kot lanski. Večina januarskih dni je bila v nižinskem svetu toplejših od dolgoletnega povprečja. Ohladitev v zadnji tretjini meseca je bila najbolj izrazita v gorskem svetu, vmes pa je bilo prav povsod pretoplo, razen prvih nekaj dni leta. Ni odveč omeniti, da je bil v gorah ta presežek manjši kot po nižinah. Imeli smo kar nekaj sončnih dni, zato smo preseglili januarsko trajanje sončnega obsevanja za skoraj tretjino. Osončenost je najbolj preseгла dolgoletno povprečje prav v Ljubljanski kotlini. Večina padavin, ki so bile malo pod dolgoletnim povprečjem, je padla v drugi in tretji tretjini meseca. Imeli pa smo tudi nekajdnevno obdobje brez neposrednega sončnega obsevanja.

Poglejmo še nekaj domačih podrobnosti osrednjega meseca meteorološke zime. Največ dnevni padavin smo dobili zadnji dan meseca, ko je padlo 24 mm oziroma litrov (prvih deset dni meseca ni bilo padavin). Sicer smo imeli 10 padavinskih dni. Največja višina snežne odeje je bila z 12 centimetri dosežena že prvi dan meseca oziroma leta 2015. Po pet dni smo imeli meglo in slano, kar je v bistvu malo za vsakega od obeh meteoroloških pojavov v tem času leta. Najkrajši povzetek vremena bi bil – še kar lep januar s precej sonca in zimske idile, predvsem na začetku in koncu meseca. Seveda vreme v tem času nikakor ni bilo v sozvočju z dogajanjem na političnem in gospodarskem parketu v »najnižjih delih atmosfere«. Velja omeniti še rekordno nizek zračni pritisk 30. januarja, ko je nastal nad severnim Jadranom globok ciklon. Najnižji pritisk je bil ob morju, kjer so kazalci barometrov prilezli (seveda ne digitalnih, kjer se izpiše kar vrednost) na 972 hpa (milibarov), pri nas pa na okrog 975 hpa. Zdaj vsaj veste, zakaj vas je takrat bolela glava.

Ampak to ni več važno, pomembno je, da so dnevi čedalje bolj svetli in navsezadnje tudi topli. Sicer pa nas loči manj kot deset dni od začetka meteorološke in manj kot mesec dni od začetka astronomske pomladi. Povedano drugače – le še nekaj vsakodnevni in postopni stjernitev do nižin tja proti večeru – in že bo tu gregorjevo.

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

Vreme po EVROPI?

Vreme na HRVAŠKEM?

Vreme v SLOVENIJI?

vreme-**info**.si

VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

TUKAJ
JE LAHKO
VAŠ OGLAS

Ste kdaj razmišljali ali je tiskovina, ki jo držite v rokah okolju prijazna?

S sodelovanjem z nami je odgovor na to vprašanje zagotovo (lahko) **pritrديلen**.

Grafex agencija | tiskarna se zaveda pomembnosti skrbi za okolje, zato smo pred kratkim pridobili certifikat FSC.

Ustanova Forest Stewardship Council (FSC) je neodvisna, nevladna, neprofitna organizacija, ustanovljena za spodbujanje odgovornega **gospodarjenja z gozdovi po vsem** svetu. S to pridobitvijo želimo sporočiti, da se zavzemamo za varovanje okolja in ta načela želimo posredovati tudi vam dragi naši kupci in partnerji...

Torej na kratko – izdelki (**tiskovine**), ki so nastali v našem podjetju in nosijo oznako FSC zagotavljajo, da prihajajo iz gozdov, kjer so izpolnili socialne, gospodarske in ekološke potrebe sedanjih in prihodnjih generacij.

Samo nekaj razlogov ZAKAJ sodelovati z nami:

- izdelki s certifikatom pridobijo na **dodani vrednosti in kakovosti**
- zvišanje **dobrega imena** (goodwill) podjetja
- mednarodno **prepoznavnost**
- prispevek k zaščiti gozdov, ki je merljiv itd.

Pokličite nas ali nam pišite na spodnji kontakt in pripravimo vam konkretno ponudbo ali vam odgovorimo na morebitna vprašanja!